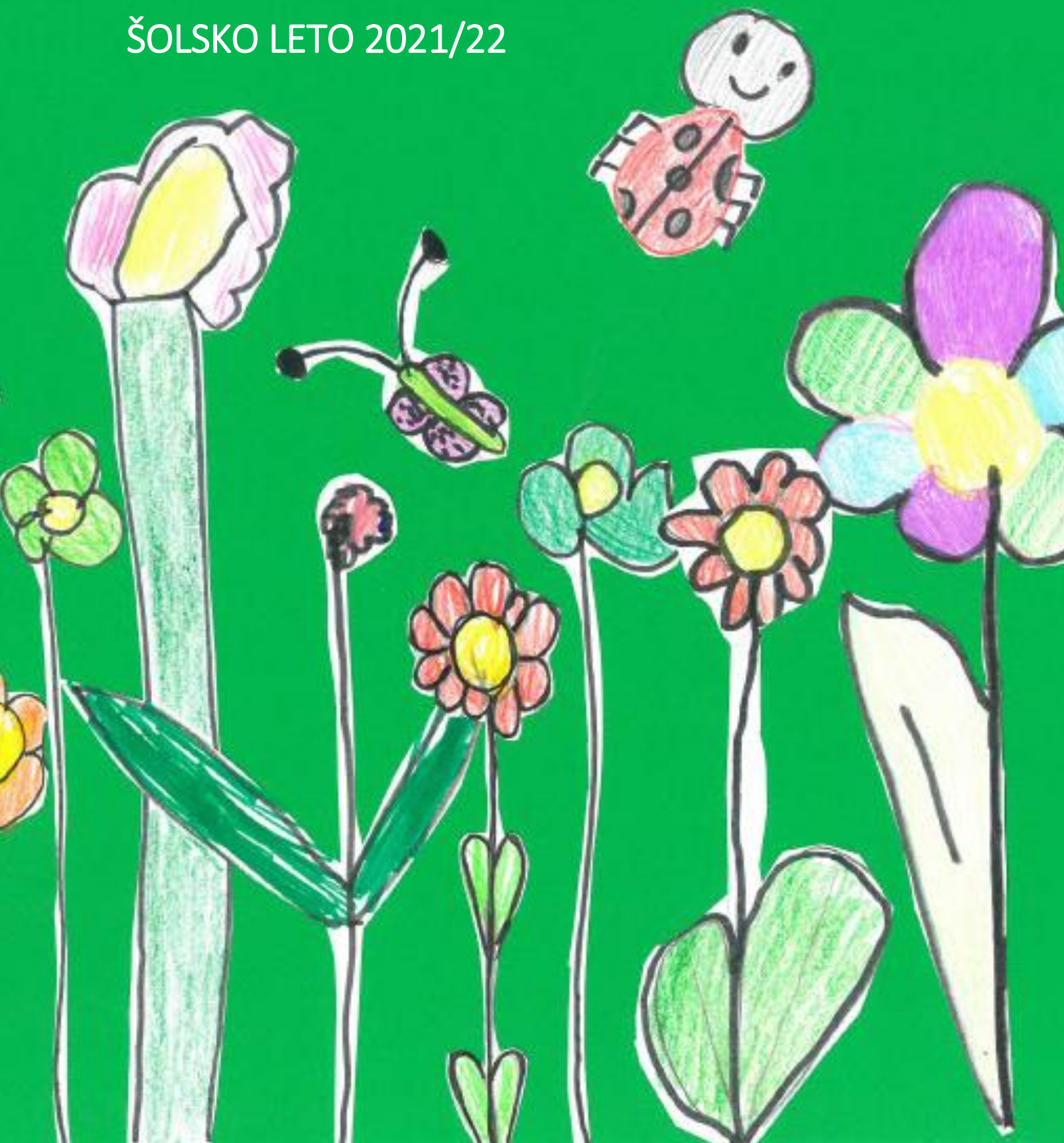

Beršlički

LITERARNO-LIKOVNO GLASILO OŠ OSKARJA KOVAČIČA ŠKOFIJE

ŠOLSKO LETO 2021/22

Lev Andrejašič, 1. a

SVET PRVOŠOLCEV

MI SMO MODRIJANI

MI SMO MODRIJANI,
NISMO NIČ ZASPANI.
V ŠOLI SE UČIMO,
RADI SE LOVIMO.

MI SMO ŠOLARJI,
V ŠOLI RADI SMO VSI.
RIŠEMO IN PIŠEMO,
RADI SE IMAMO.

1. B O ŠOLI

Radi se učimo, pojemo, plešemo,
rišemo, še raje pa se igramo in
klepetamo. Med seboj si pomagamo, se
zabavamo, včasih si nagajamo in se
skregamo, a drug brez drugega ne
zdržimo. Postali smo pravi prijatelji,
zato nam je v šoli lepo.

Najbolj smo veseli, ko je na urniku
šport, likovna umetnost in matematika.
Med našimi urami pa veliko krat
vprašamo: »Kdaj bo odmor? Kaj pa
malica?«

V šoli nam je vseč tudi...

Din: »Všeč so mi prijatelji in kosilo.«

Anan: »Plezati na igralih.«

Tristan: »Igrati ping pong in delati
letalca.«

Naja: »Ko se igram s prijatelji.«

Sofija: »Ko se igram z bratrancem in
kosilo.«

Konstantin: »Likovna, šport, igranje in
prijatelji.«

Enej: »Prijatelji.«

Elli: »Všeč mi je, ko se igram.«

Bojan: »Angleščina, italijanščina in
guganje na palačinki.«

Rok: »Da se učim in igram.«

Nikolaj: »Športna in matematika.«

Marko: »Da hitro konča pouk.«

Ana: »Da se igram s prijateljicami in
naučim kaj novega.«

Matej: »Se učit.«

Marjeta: »Učitelji.«

Lara: »Da se skupaj s prijatelji igramo
na igralih.«

Ema: »Ko se igram zunaj.«

Izza: »Jesti malico.«

Jaka: »Najbolj mi je všeč šport in
matematika.«

O PASAVČKU

KDO JE PASAVEC?

Pasavec je žival. Spada med redkozobce. Rad spi. Ima oklep. Živi v Ameriki. Hrani se z žuželkami. Ima močne kremplje. Ko se ustraši, se zvije v klobčič.

Vitan Petrovič, 2. b

PESMICA O PASAVČKU

PASAVČEK SE JE PRIVEZAL,
Z AVTOM HITRO ODDRVEL.

PRED SEMAFORJEM SE JE USTAVIL,
KER ČEZ RDEČO LUČ NI SMEL.

POČAKAL JE ŠE PEŠCA, KI PREČKAL JE CESTO,
POTEM PA SE JE ODPRAVIL V MESTO.

PREVIDNO JE PARKIRAL,
V TRGOVINO JE ODŠEL,
KUPIL JE FIŽOL
IN SE ODPRAVIL JE DOMOV.

Učenci 1. a razreda

PASAVČEK

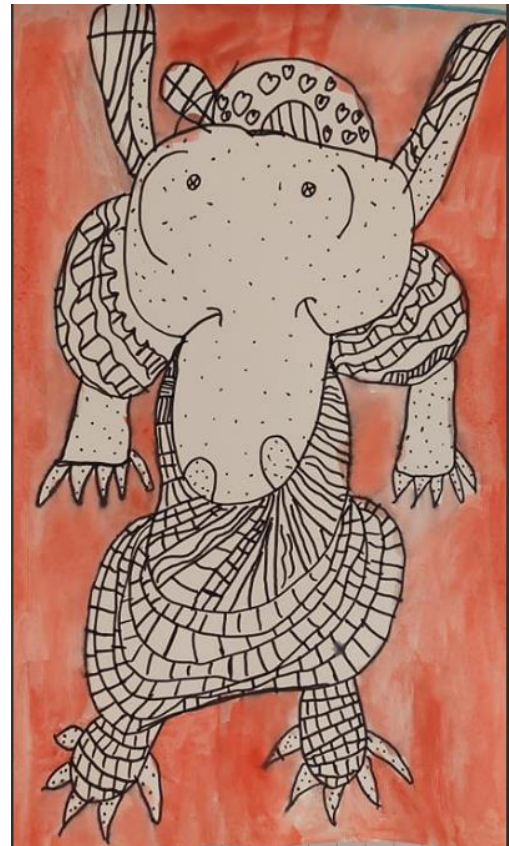
Pasavček moj,
prosim pridi z menoj,
da mi pripel boš pas,
ko moj tata da na gas.

Lenart Saksida, 2. b

PASAVČEK

Vsi že vemo, kaj je red,
red je vedno pas pripet.
Nikoli ne pozabi tega,
četudi imaš preveč vsega.
Veliko je nesreč,
zato izogni se jim čim več.
Le tako boš srečno prispel
in med potjo kaj zapel.

Maja Stojić, 2. b

Mia Cerkvenič, 2. b

Ana Pucer, 1. b

Naja Boškin, 1. b

Elli Gustinčič, 1. b

Jaka Žerjal, 1. b

PESNIKI 2. A RAZREDA

KJE JE?

Kje je monarh?
 Tam v grmu spi.
 Kje je čebelica?
 Tam v panju leži.
 Kje je pikapolonica?
 Tam na roži sedi.

Kje je medved?
 Tam v brlogu smrči.
 Kje je riba?
 Tam v ponvi cvrči.

Kje je mačka?
 Tam na Škofijah živi.
 Kje je konjiček?
 Tam v brlogu smrči.
Učenci 2. a razreda.

Kje je mavrica?
 Tam nad oblaki leti.
 Kje je žaba?
 Tam v mlaki smrdi.
 Kje so lasje?
 Tam na glavi ti sede.
 Kje so možgani?
 Tam v glavi ti nore.
Gaja Šturm

Kje je čebelica?
 Tam v panju leži.
 Kje je osa?
 Tam v zraku leti.
 Kje je seštevaneč?
 Tam v seštevanju stoji.
Ruben Bratož

Kje je spajkalnik?

Tam na mizi leži.
 Kje je žoga?
 Tam po travi se kotali.
 Kje je metulj?
 Tam pri čebeli spi.
Erik Mazi

MALIM SO VŠEČ ...

Malim so vseč pisane reči,
 kot recimo mavrica,
 kot recimo barvice,
 kot recimo, kot recimo, ...
Ana Mavsar

Malim so vseč avtomobili,
 kot recimo gasilski avto,
 kot recimo policijski avto,
 kot recimo, kot recimo, ...
Atena Arko

Malim so vseč nenavadni poklici,
 kot recimo cvetličarji,
 kot recimo čebelarji,
 kot recimo, kot recimo, ...
Jure Žerjal

Malim so vseč smešne stvari,
 kot recimo klovni,
 kot recimo maškare,
 kot recimo, kot recimo, ...
Nik Gregorič

Malim so vseč čudežne stvari,
 kot recimo mavrica,

kot recimo samorogi,
kot recimo, kot recimo,...

Mia Lumare

Malim so vseč magične reči,
kot recimo poniji,
kot recimo rakete,
kot recimo, kot recimo,...

Julija Rezar Česnik

Malim so vseč zabavne reči,
kot recimo igračke,
kot recimo prijatelji,
kot recimo, kot recimo,...

David Japelj

Malim so vseč modre reči,
kot recimo morje,
kot recimo obzorje ,
kot recimo, kot recimo,...

Nikolina Volaš

Malim so vseč vesele šale,
kot recimo pust,
kot recimo kurenti,
kot recimo, kot recimo,...

Ema Shala

Malim so vseč živali,
kot recimo opica,
kot recimo medved,
kot recimo, kot recimo,...

Tine Jager

Malim je vseč šport,
kot recimo kolesarjenje,

kot recimo tek,
kot recimo, kot recimo,...

Mark Šare

Malim so vseč rastline,
kot recimo vrtnica,
kot recimo marjetica,
kot recimo, kot recimo,...

Mia Markun

Malim so vseč rumene stvari,
kot recimo banana,
kot recimo sonček,
kot recimo, kot recimo,...

Lorena Nikolovska

Malim so vseč nenavadne reči,
kot recimo šminkanje,
kot recimo maškare,
kot recimo razgrajanje
kot recimo, kot recimo,...

Malim so vseč sladke reči,
kot recimo čokolada,
kot recimo krofi in sladoledi
kot recimo, kot recimo,...

Malim so vseč smešne besede,
kot recimo šalamakuki,
kot recimo čuli brk,
kot recimo, kot recimo,...

Katarina Tepša

2. B IŠČE KISLE, SLADKE IN DIŠEČE BESEDE

Sladke besede so čokolada, sonce, poljub, metulj, srček, ljubezen in rože.

Vitan Petrovič

Sladke besede so poroka, pomlad in metulji.

Nikolina Aćimović

Sladoled, čokolada, nutela, marmelada so sladke besede.

Klemen Peric

Sladke besede so sladoled, ananas, sonce, ljubezen in srce.

Lea Žunić

Sladka beseda je lizika, pa ljubezen, čokolada, živali, boškarin, Abitanti.

Gaja Perič

Sladkor, čokolada, lizika, ljubezen so sladke besede.

Fernando Ramić

Sladke besede so čokolada, ljubezen in lizika.

Matias Hmeljak

Dišeče besede so roža, krema, parfum, prijaznost in poljub.

Jana Popović

Dišeče besede so pes, meta, poljub, veselje, avto, drevo in lepilo.

Noa Žnidaršič

Dišeče besede so mama, tata, prijaznost, hvala, prosim, psiček, sestra.

Maja Stojič

Dišeče besede so roža, parfum, mama, muc Žigi, zrak in sladica.

Dita Kompara

Dišeče besede so prijaznost, hvala, prosim, roža, sonce in sufle.

Gloria Smodiš

Dišeče besede so prijatelj, rožmarin, roža, sestra, poroka.

Neo Žolgar

Dišeče besede so prijaznost, poljub, sonce, družina.

Lenart Saksida

Dišeče besede so prijaznost, roža, psička, hvala, prosim.

Leon Furlanič

Kisle besede so limona, limonada, kislica, jeza.

Tina Kugonič

Kisle besede so kislica, limona in jeza.

Mia Cerkvanič

3. A O NADOMESTNI ŠOLI

Meni je všeč, ko gremo s šolo na pohod in spoznavamo nove stvari. Ne maram, ko imamo veliko domače naloge.

Najlepši prostor mi je naša učilnica. Na igrišču pogrešam igrala.

Kristjan Furlanič

V nadomestni šoli mi je všeč, da imamo lepe in velike učilnice in velik hodnik. Ni pa mi všeč, da nimamo igral. Najbolj pogrešam naše prostore stare šole in igrišče. Lepo je, ampak mi seveda manjka stara šola. Upam, da bo nova šola kmalu zgrajena.

Valentina Hameršak

Všeč mi je, da imamo dobre učilnice in vrstni red sedenja. Ni mi všeč da, za malico in popoldansko malico dobimo samo kruh in sadje. Pogrešam igrala, več prostora in večjo telovadnico.

Rene Ravnik

Se počutim lepo, sem srečna, imam se odlično, se zabavam in mi je zelo všeč.

Lana Makić

Meni je v nadomestni šoli lepo, a kakšenkrat se mi zdi vse malo žalostno, ne vem zakaj. Kosila in malice so mi v redu, če že zmeraj dobimo kruh. Moji prijatelji me največkrat razveselijo v temnih dnevih. Malo igrišče mi ni všeč (je parkirišče in igrišče), čeprav si zmeraj izmislimo kaj novega. Kar mene najbolj zanima je: kako bo izgledala nova šola? *Andrej Šavron*

Je lepo, ampak še vedno pogrešamo našo staro šolo. Počutim se lepo, ker imamo najboljšo učiteljico. Rada se zabavam s prijatelji. Ni mi všeč, da imamo parkirišče za igrišče. In ni mi všeč, da imamo za malico samo kruh.

Veronika Jenko

Všeč mi je, ko se učimo in ko se vsi skupaj igramo. Komaj čakam, da bo zgrajena nova šola.

Melodi Volaš

Mi je všeč, imamo lepe prostore in enako bo v novi šoli. Sploh ni tako grozno. Našo učilnico so zelo lepo opremili. Malce pogrešam igrišče, ampak se zadovoljim s parkiriščem. Všeč mi je vse. Komaj čakam, da grem v novo šolo. *Tjaša Jakac*

V nadomestni šoli je zelo lepo. Lepo je, da imamo iste stvari kot v stari šoli. Ni mi všeč, da so zrušili staro šolo. Komaj čakam, da grem v novo šolo.

Staš Stankovič

Mi je zelo všeč. Nič ne pogrešam. Tam kamor grem mi je lepo.

Elin Etemoska

Nič mi ni všeč.

Aleks Mohar

Mi je všeč bralni kotiček. V tej šoli mi ni všeč, da slišimo motorje. Mi je všeč, da imamo mirni kotiček. Najbolj mi je všeč zemljevid Slovenije. *Nora Salvato*

Všeč mi je, da se lahko gremo na igrišče igrati s kolebnico in obročem. Pogrešam staro šolo. *Simone Castelli*

Mi je všeč, da smo vedno skupaj. Komaj čakam iti v novo šolo. Upam, da bodo

na steni visele slike naše stare šole.
Tako bodo vsi videli, kako je poseben ta kraj. *Teja Turk*

Zelo so mi všeč prostori. Manjka mi le trava in cvetlice. Želim si, da bi imeli zelo lepo šolo. Srečna sem, da imam velik prostor v učilnici. Rada imam šolo!
Elli Bubola

V nadomestni šoli mi je lepo. V njej sem umirjen. Všeč mi je, da tla pokajo. Tudi ostale stvari. *Filip Gašper*

V nadomestni šoli je lepo, tiho in mirno. Imamo lepo igrišče. *Dunja Milovanović*

V šoli mi je vse všeč. Najbolj pogrešam sošolca Matevža. Najraje ustvarjam. Vesel sem, da imam prijazno učiteljico. Komaj čakam novo šolo. *Noel Žolgar*

Meni je nadomestna šola zelo všeč, ker diši po sladica in piščančjih nogicah. Ni mi všeč zato, ker nam razpadajo omarice in ker nimamo velike telovadnice. Kljub temu, da mi je nadomestna šola všeč, komaj čakam novo šolo v kateri bodo boljši pogoji za učenje. *Tijan Vežnaver*

3. B SE PREDSTAVI

Sem **VID**. Stanujem na Zgornjih Škofijah. Rad jem sladoled, torto in kremšnite. Rad igram nogomet in košarko. Moj rojstni dan je 1. septembra. Imam mačko Mičkota in psa Piko. Zelo rad skačem na trampolinu.

Jaz sem **NICOLAS**. Imam 9 let. Moja najljubša barva je črna. Rad igram nogomet. Moj najljubši igralec je Dybala. Rad jem češnje. Rojstni dan imam 20. aprila.

Moje ime je **ALMIR**. V prostem času rad igram nogomet. Moje oči so modrozeleni. Treniram nogomet v Kopru. Zelo rad jem njoke s sirovo omako. Rad pijem mineralno vodo in gaziran sok. Imam rjave lase. Imam dva brata, eden je starejši, drugi mlajši. Rojen sem 3. januarja. Imam 9 let. Moji najljubši barvi sta modra in rdeča.

Ime mi je **ŽAN**, pišem se Dilič. Rad imam filme grozljivke. Najljubša nogometaša sta mi Ronaldo in Dybala,, klub pa Juventus. Nejc je moj najljubši prijatelj. Rojen sem 22. novembra. Živim na Spodnjih Škofijah.

Ime mi je **ELA**. Stara sem devet let. Imam brata Reia. Skupaj se rada igra. Imam rjave lase in zeleno sive oči. Rada igram nogomet. Moja najljubša barva je svetlo modra. Hodim na osnovno šolo Oskarja Kovačiča Škofije. Rojstni dan

imam 17. januarja. Imam dva mačka, Lakija in Borisa. Rada se igram z njima.

Moje ime je **NIKA**. Stara sem 9 let. Imam dolge, rjave in ravne lase. V prostem času rada kuham, ustvarjam, rišem in se igram na vrtu. Treniram gimnastiko. Rada tudi plešem. Moje najljubše barve so bela, vijoličasta in modra. Zelo rada imam svoje prijatelje, ker mi vedno stojijo ob strani. To so Elli, Sara, Korina, Žan in Lia. Moj rojstni dan je 27. 8.. Ko bom velika, bi bila rada po poklicu veterinarica. Zelo rada jem mamino lazanjo. V družini smo štirje člani. Moja starejša sestra rada riše, moja mama rada ustvarja, tata pa rad kolesari. Pri babi sem imela mačko Tačko.

Jaz sem **AARON**. Rad imam matematiko, angleščino in košarko. Ne maram glasbe in italijanščine. Rad sem v šoli in se igram zunaj. Moj najboljši prijatelj je Aleks. Kmalu bom dobil sestrico ali bratca. Rad hodim na peš bus, barvam in rišem. Zelo rad bi šel v London na kolidž in bi postal košarkar. Moj rojstni dan je 3. januarja. Včasih sem tudi sam doma. Moji mucji je ime Mimi.

Moje ime je **ALEKSANDAR**. Star sem 9 let. Rad jem kokos, banane in sladoled. Zelo rad imam šport, kot sta nogomet in karate. Rad kolesarim in kuham. Imam dve mački, Piko in Čupija. Moja najljubša barva je bela. Rad imam tudi kučke.

Jaz sem **MATIC**. Rad kolesarim, smučam, plezam in tečem. Imam sestrico, ki hodi v vrtec. Imam tudi prijatelje. To so Nejc, Aleksander in Aaron. Z njimi se rad igram s kolebnico. Moja družina je športna. Imam 8 let. Visok sem 138 cm. Imam veliko hišo in pet mačk. Gradi se moja nova šola.

Jaz sem **NEJC**. Star sem 9 let. Treniram nogomet. Dober sem tudi v košarki. Všeč mi je vijola barva. Rad jem njoke in pizzo. Moj najljubši nogometaš je Lewandovski. Navijam za Dekane in sovražim Fužinar. Ni mi všeč, da sem majhen. Igram levo krilo. Zadel sem že 304 gole za Dekane. Navijam tudi za Maribor.

Moje ime je **AL**. Imam 8 let. Rad imam surikate in jem češnje. V prostem času grem ven ali igram igrice.

Jaz sem **ALEKSANDER**. Star sem 8 let. Rad jem špagete. Moj hobi je plezanje. Imam sestro Sofijo. Moja najljubša barva je modra. Imam modre oči. Rad se sprehajam in sedim. Živim na tretji Škofiji. Rad gledam filme. Sem hiter. Moja najljubša prijateljica sta Aaron in Matic. Sem rojen 26. septembra. Rad berem in rišem.

Jaz sem **NOEMI**. Imam 8 let. Hodim k verouku. V prostem času grem na ples. Imam brata Liana. Moja najljubša barva je roza, svetlo modra in lila. Moja najboljša prijateljica je Naja. Rojstni dan

imam 30. 7.. Imam lepo družino. Rada jem njoke z belo omako, solato in vafle. Rada pijem jagodni sok, vodo in limonado. Imam pet hišnih ljubljencev: 2 kužka, 2 hrčka in 1 muco.

Meni je ime **SANEL**. Pišem se Ramić. Zelo lepo rišem. Imam še 2 brata in 3 sestre. Zelo rad potujem z avionom. Bil sem že v Turčiji in Španiji. Zelo rad igram igrice. Ne maram brat.

Jaz sem **KORINA**. Sem prijazna in živahna. Rada pojem, plešem, se pogovarjam in se igram raznovrstne igre. Stara sem 9 let. Moje najljubše barve so črna, bela in roza. Igram klavir. Rada se kopam. Moji najboljši prijatelji so Sara, Lia in Žan. Zelo rada ustvarjam in sestavljam z Lego kockami. Rada tudi potujem in imam raznovrstna praznovanja. Rojena sem 12. marca. Ne maram solate. Moje najljubše jedi so omaka bolonjez, juha, krompir, meso, jagode in sir. V družini smo štiri člani, to so mama Vesna, tata Aleš in sestra Marilen. Imam dva ljubljence, to so pes Balu in muca Bela. Z družino radi hodimo. Imam veliko sorodnikov in prijateljev.

Jaz sem **ERLIS**. Imam starejšega brata in sestro. Imam rjave lase. Star sem 8 let. Ko se zbudim, jem zajtrk. Ob 17.00 grem na trening.

Jaz sem **SARA**. Rada plešem. Imam sestro Jano, mamo Danijelo, tatija

Gorana in psičko Lolly. Moja najboljša prijateljica je Korina. Moje najljubše barve so roza, črna in modra.

Jaz sem **SAMUEL**. Imam 8 let. Moja najljubša hrana je riž s špinačo, hrenovke in njoki z belo omako. Moj hobi je karate in ples. Moja učiteljica se kliče Alenka Črnigoj, ima 58 let in uči 3. b razred. Rojen sem 11. septembra. Imam brata Nenota in sestro Eleno. Rad igram igrice Fortnite. Imam mačko.

Jaz sem **MIA**. Pišem se Trošt. Stara sem 8 let. V prostem času rada plešem. Živim na Spodnjih Škofijah 39 h. Imam sestrico Neli, ki je stara 3 leta. Imam rjave lase in oči. Moja najboljša prijateljica je Ela. Po poklicu bom plesalka. Moja najljubša hrana so njoki. Ne maram gobic. Moja najljubša žival je mačka.

Ime mi je **CITA**. Rada rišem, ustvarjam in se zabavam. Rada pomagam drugim. Igram harmoniko. Stara sem devet let. Hodim v 3.b. Zelo rada kolesarim, rolam in plavam. Imam prisrčno kužiko in mucko. Imam dva brata in sestro.

RIME IZ 3. B

HRČEK TONE

Hrček Tone rad ima balone. Spušča jih
vsak dan, tudi če je bolan.
Ko se veseli, takrat rad tudi prdi.
Hrček Tone rad ima bonbone.
Zob si ne umiva in pred drugimi se
skriva.

VULKAN

Vulkan je bolan. Če ni bolan, je zaspan.
Bruha lavo na vse strani, tudi če jezen
ni!
Okrog sebe ima travo zeleno, nad sabo
pa sončece rumeno.
Njegov prijatelj je Miha, ki vedno jezno
piha

MORJE

Ko gremo na morje, vsi smo dobre
volje!
Tam je sladoled, dal bi mu oceno deset
od deset!
Kako lep je ta planet!
V morju najdemo različne stvari, kot so
zanimive žvali.
*Pesmi so napisali učenci Nejc Jerman,
Mia Trošt, Ela Dobrin Martinez, Cita
Vovk in Žan Dilić.*

4. A IN NESMISLICE

PRIJATELJICA

Moja prijateljica je zanimiva,
torbo, čokolado, vse založi,
živi v hiši s polno zabave.
Kje pa so telefoni?
Telefonov pa ni!
Marika Podobnik

PAPRIKA

Jaz sem paprika.
Papriko – mene so pobrali in odpeljali v
šolo.
Dobili so me za malico in dali v nebesa.
Rok Panger

ŽOGA, DREVO TORBA IN JABOLKO

Žoga je bela,
drevo je zeleno,
torba je roza,
jabolko je rdeče.
Tina Vižintin

BANANE, ROŽE IN TORBA

Kupila sem banane,
Kupila sem še torbo.
Ko sem šla ven so rože padle z neba.
Banane, rože in torba.
Banane, rože in torba.
Erina Nuhui

BANANA

Banana padla je z drevesa,
ležala, ko zavesa,
srečala je hrenovko,
»mim« prišla je šefica,
pa Tomi z noži v suhi koži.

Pa šef po imenu Štef, ko mili šef.

To sem jaz in to si ti,
to smo mi vsi.

Izak Peček

KNJIGA, KITARA, ŠKARJE, BANANA

Na knjigi kitara,
kitara na knjigi.

Banana na škarjah,
na škarjah banana.

Knjiga, kitara, škarje, banana.

Leni Bohinc Aganovič

PESMICA

JO, JO, JO!

Banana sem jaz!

Obrali so me z drevesa,
dali v škatlo in odpeljali k Marjetki.
Marjetka odprla je vrata in na tepihu
sem bil jaz-banana.

Imam prijatla, ime mu je Ranko,
da bi jedel banano je oropal banko.

Dragi Ranko, kaj ti to pomaga
v zaporu so kruh in plesniva banana.

Filip Ravnik

HIMNA 4. B RAZREDA

Mi res dober razred smo in veselo se
učimo.

V šoli se zabavamo, ko petke vsi
dobimo.

Za bralno značko se trudimo,
ocene lepe imamo, prepevamo in
plešemo

ter dobro se imamo.

Brez nalog v šolo ne prihajamo,
dolge ure se učimo,

v športu nismo mi od muh,
za sabo vse pustimo.

Se trudimo še boljši bit',
ekipa res smo prava,
če komu malo slabše gre,

mu 4. b pomaga.

Učenci 4. b

Dolores Ferluga, 4. a

5. A O ZIMSKI ŠOLI V NARAVI

Prvi dan – ponedeljek

Danes bi vam rada pripovedovala o mojem dnevu v šoli v naravi. Od doma smo štartali ob 7.00 uri. Med vožnjo smo se pogovarjali ter govorili, da komaj čakamo, da pridemo na Pohorje. Ko smo prispeli, smo kovčke odnesli v sobo Goban. Ko smo prispeli v sobo, smo vzeli oblačila ter se preoblekli za smučanje. In tako smo se odpravili na smučišče. Tam smo se razdelili v dve skupini. Smučali smo ter se peljali po traku. Nazaj v sobe smo prispeli ob 15.00 uri. Nato smo si ogledali sobe, ki so mi bile všeč. Po ogledu sob smo imeli večerjo, ki je bila zelo dobra.

Sedaj pa sem dokončala ta zapis in upam, da je bil tudi vam všeč moj prvi dan v šoli v naravi.

Karin Delbelo Rolič

Drugi dan – torek

Danes smo se zbudili ob 7.00 uri. Morali smo se umiti in pripraviti na smučanje. Ko smo se oblekli, smo počakali, da gremo na zajtrk. Po zajtrku smo si obuli pancerce. Na poti smo držali smuči in palice. Smučali smo dve uri in veliko sem se naučil. Po smučanju smo se preoblekli in šli na kosilo. Jedel sem krompir in meso. Popoldne je deževalo in nismo šli smučat. S prijatelji smo se igrali dve uri. Učiteljica nas je poklicala in pokazala plakat, kjer je pisalo, da je ob 15.00 tombola. Na tomboli sem zmagal prvo vrstico in sem dobil novo igračo. Kasneje smo šli na večerjo. Pili smo čaj in jedli rogljičke. Ko smo končali, smo se šli še za dvajset minut igrat.

Kijan Markun

Tretji dan – sredo

Danes smo se zbudili ob 7.00 uri. Pospravile smo sobo, ker vsako jutro ocenjujejo sobe. Šli smo na zajtrk, pojedli in ob 9.30 smo odšli smučat. Dve uri smo smučali na traku, na sedežnico smo šli desetkrat. Ob 12.30 smo se vrnili v hotel ter pojedli kosilo. Vrnili smo se na smučišče in spet smučali. Na sedežnici sem sedela s Karin. Ob 16.00 smo se vrnili v hotel ter imeli eno uro počitka. Čez dvajset minut smo šli na čaj in pecivo. Potem smo imeli kviz. Bila sem v skupini s Karin in Sofijo. Zmagale smo. Imeli smo se zelo lepo. Najbolj sem bila vesela zmage na kvizu. Smučanje mi gre zelo, zelo, zelo dobro.

Viktorija Gorjup

Četrti dan – četrtek

Zbudil sem se ob 6.45 ter se pripravil za zajtrk in nato za smučanje. Na zajtrku je bil zelo dober sok. Na smučišču smo šli petkrat na sedežnico. Za kosilo sem pojedel dva krožnika špagetov. Po kosilu smo šli spet smučat in na sedežnico. Ko sem se vozil na sedežnici, mi je padla palica v gozd. Po koncu drugega smučanja smo se igrali v sobi. Po dolgem igranju smo šli na malico ter se smejali. Po malici smo se spet igrali v sobi.

Denis Ćirić

Peti dan – petek

Bil je petek. Po zajtrku smo odšli na sedežnico in na tekmovanje. Na tekmovanju mi je šlo zelo dobro. Po tekmovanju smo se odpravili na kosilo in nato na avtobus. Po eni uri vožnje mi je postalo zelo slabo, zato sem šel sedet spredaj. Po pol ure mi je bilo boljše, a me je začela boleti glava. Ko smo prišli na Kozino, sem klical očeta. Po končanem klicu smo se vozili še pol ure. Na parkirišče nad šolo me je prišel iskat oče. Želim si še kdaj iti smučat, a tokrat z družino.

Jan Golob

Od doma smo štartali.
Komaj smo dočakali,
da bomo po snegu skakali.
Spakirali smo vso opremo
in zakričali smo GREMO!
V avtobusu smo vsi veseli,
smejali smo se in peli.
Pet dni smo na snegu bili,
vsi se smučat naučili.
Domov se srečno vrnili
in staršem v naročje skočili.

Selena Jovičič

Po planinah in dolinah
beli sneg se nam smeji.
Že pripravljen komaj čaka,
da na smučič skočimo mi.
Hitro se spustimo,
v snegu sledi naredimo.
Ko do konca prihitimo,
še snežaka naredimo.

Izabel Anžič

Na smučanju lepo smo se imeli,
po umetno zasneženih hribih smo drveli.
Pa vendar komaj čakali smo,
da domov odidemo.
Odštevali smo dneve,
kdaj nas bodo spet naše mame objele.

Pogrešali smo navihane bratce male
in očete nasmejane.

Marcel Hmeljak

V šoli v naravi smo bili,
učenci petega razreda,
da bi skupaj se naučili
vsi smučati kot raketa.
Čelada, šal in smučič
to ne sme manjkati.
Po strmini se spustimo
in zavojev ne izpustimo.
Hitro konec je prišel,
lepih spominov nam ne bo vzela.

Erik Zerbo

Na smučišču je lepo,
kjer mi se zabavamo.
Fantje hitijo,
punce pa se učijo.

Nej Kocjančič

Čeprav smučanja ni bilo,
je z babi in dedkom bilo zelo lepo.
Na njivi smo gredici naredili,
da bi nanju nekaj posadili.
Tudi družabne igre smo igrali,
se veselili in smejali.
V živalskem vrtu smo živali opazovali,
na gradu pa graščake zaigrali.

Aleks Puklavec

PETOŠOLCI V LUKI KOPER

Bilo je jutro in odšel sem v šolo. Zbrali smo se v učilnici in pojedli malico. Nato smo šli na avtobus in se odpeljali v Luko Koper. Na avtobus je vstopil vodič, ki nas je vodil po Luki Koper. Medtem ko smo se vozili, nam je vodič pripovedoval o Luki, mi pa smo dopolnjevali naloge. Ustavili smo se tudi ob morju in izstopili iz avtobusa. V morju smo opazili veliko meduzo. Po razlagi vodiča smo zopet vstopili na avtobus. Med vožnjo smo videli, kako je pospravljen les. Vozili smo mimo tirov. Ob tirih sem opazil bleščice. Videli smo tudi premog in dvigala, ki so prenašala kontejnerje. Videl sem vlačilca, ki je vlekel ladjo, ter velike in široke potniške ladje. Ugotovil sem, da je v Luki Koper tudi avtomobilski terminal ter da je Luka kot mesto. Med vožnjo iz Luke Koper smo se pogovarjali o vsem, kar smo videli.

Filip Žele

V sredo, 13. 4. 2022, smo imeli ogled Luke Koper. Zjutraj smo se odpravili z avtobusom proti Kopru. Ko smo prispeli v Koper, smo se z avtobusom zapeljali skozi vhod v Luko Koper. Tu nas je pričakal vodič, ki se je peljal z nami na avtobusu. Pripovedoval nam je o začetkih Luke Koper. Zatem smo se odpravili proti potniškemu terminalu. Pokazal nam je tudi terminal za generalni tovor, kjer skladiščijo in zorijo sadje, predvsem banane. Pokazal in povedal nam je tudi podatke o kontejnerskem terminalu ter lesnem terminalu, kjer skladiščijo in sušijo les. Videli smo visok žerjav ter skladišča za generalne tovore. Na koncu smo se odpeljali še do energetskega terminala. Tam so iz ogromne ladje raztovarjali premog. Po zaključenem ogledu smo pohiteli na avtobus, ki nas je čakal in odpeljali smo se na Škofije. Luka Koper je zelo zanimiva in velika za ogled.

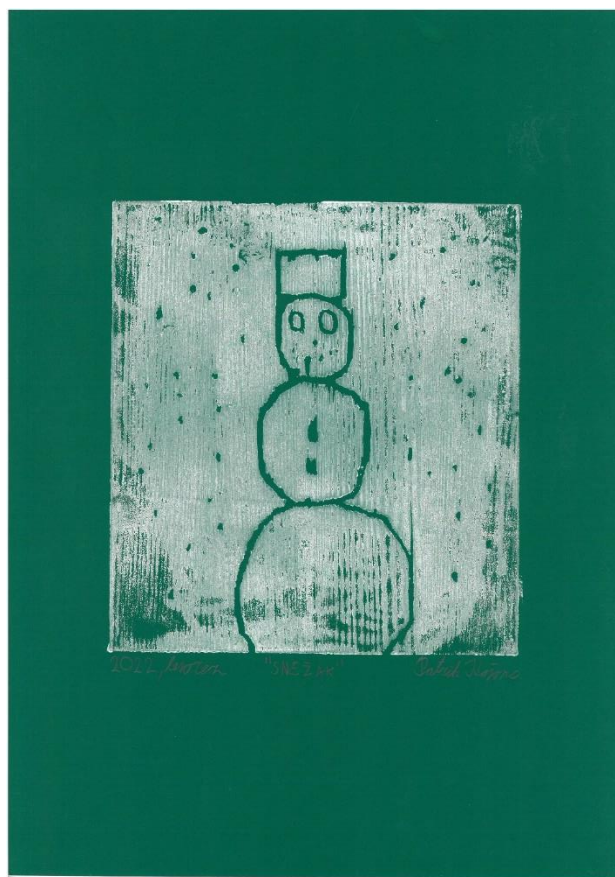
Oskar Relatić

Ogled Luke smo začeli, ko smo prečkali vhodno rampo. Ogledovali smo si jo z avtobusa. Vodič Viktor nam je najprej predstavil zgodovino Luke Koper. Med njegovim pripovedovanjem in vožnjo po Luki, smo pisali zapiske. Prvi postanek smo izkoristili, da smo si v zvezek zapisali manjkajoče podatke. Sledila je vožnja mimo deponije za železovo rudo. Videli smo tudi ladjo za avtomobile, ko so nanjo vozili avtomobile. Vodič nam je povedal, da lahko v garažni hiši parkirajo do 12.000 avtomobilov. Nato smo videli velik silos za shranjevanje žita. Iz silosa do ladje žito potuje po tekočih trakovih. Tudi cevovodi za pretovarjanje tekočin so bili zelo veliki. Pot smo nadaljevali mimo skladišč za banane. V njih so tudi zorilnice banan. Videli smo velike kolute pločevine, ki jih uporabljajo v avtomobilski industriji. Iz enega koluta lahko naredijo več avtomobilov. Najvišja dvigala smo videli na kontejnerskem terminalu. Zapeljali smo se mimo terminala za les. Zanimivo je bilo videti palete lesa, pobarvane v modro, rdečo ali zeleno barvo. Reka Rižana se v Luki Koper izliva v morje. Na koncu ogleda se je gospod Viktor lepo poslovil. Nikoli si nisem predstavljal, da je Luka Koper tako velika.

Gabriel Smodiš

Selena Jovič, 5. a

Patrik Košanc, 8. a

Za naravoslovni dan smo se z avtobusom odpravili v Luko Koper, kjer nas je pričakal gospod Viktor. Tam smo si ogledali kontejnerski terminal. Zelo so mi bila zanimiva velika dvigala. Videli smo tudi tovorno ladjo, ki je bila pripravljena na odhod. Peljali smo se mimo avtomobilskega terminala, kjer smo videli ogromno novih avtomobilov. Šli smo tudi mimo ogromnega kupa premoga. V skladiščih so shranjevali les in zunaj so ga sušili. Ko smo se peljali po Luki, sem videl veliko skladišč. Nato smo se z avtobusom odpravili domov. Ogled po Luki Koper mi je bil zelo všeč. Videl sem, kako pretovarjajo različne tovore in se naučil veliko novega. Tega ogleda ne bom nikoli pozabil.

Rei Dobrin Martinez

S šolo smo odšli v Luko Koper. Ko smo prišli na vhod, je na avtobus vstopil vodič Viktor, ki nam je razkazal Luko Koper. Najprej smo videli potniško ladjo, ki je bila dolga več kot dvesto metrov. Nato smo videli še trajekt. Vodič nam je povedal, kako skladiščijo banane, kje spravljajo les, belo kovino, železovo rudo in premog. Presenetilo me je, da reka Rižana teče skozi Luko Koper. Viktor nam je pokazal tudi najgloblji bazen, ki je globok kar 18,5 metra. Povedal nam je tudi, kako razkladajo tovor z ladje in nakladajo tovor na ladjo. Ko smo prišli do žerjavov, nam je Viktor pokazal največji žerjav. Pokazal nam je tudi viličarje, cisterne in silose. Izvedel sem, da v silosih shranjujejo žito in da je Luka Koper večja od Kopa. Na južni strani, kjer piha veter, je v Luki postavljen velik zelen zid, da veter ne odpihne železove rude in

premoga proti mestu Koper. V hladilnicah shranjujejo sir, meso, maslo ... Ogled se je končal, ko smo z avtobusom odšli iz Luke Koper in se je na izhodu naš vodič Viktor od nas poslovil. Ogled Luke Koper mi je bil zelo všeč, saj je bil zanimiv, hkrati pa sem se naučil veliko novega.

Nik Gomizelj

Dne 13. 4. 2022 smo imeli naravoslovni dan. Odšli smo v Luko Koper. Po Luki nismo smeli hoditi, saj je po Luki prepovedana hoja obiskovalcev, zato smo si jo ogledali z avtobusa. Tam smo opazovali različna delovna mesta in različne terminale: terminal za sipke tovore, kamionski terminal, terminal za tekoče tovore, avtomobilski terminal in mnogo več. Na vsakem terminalu smo izvedeli, kaj se tam počne in si tudi zapisovali podatke na delovne liste. Seveda sta mi moja mama in oče pomagala pri dopolnjevanju na učne liste doma, ker je moj oče zaposlen v Luki Koper kot upravljalec dvigal in o Luki veliko ve. Bilo mi je zelo lepo.

Tian Vasić

S šolo smo z avtobusom odšli v Luko Koper. Tam nam je vodič Viktor razkazal Luko Koper. Luko smo si večinoma ogledovali iz avtobusa. Dvakrat ali trikrat pa smo izstopili in si jo ogledali na prostem. Med ogledovanjem smo z vodičem dopolnjevali naloge iz delovnega zvezka ter odgovorili na vseh 33 vprašanj. Delali smo v parih. Jaz sem bila v paru z Viktorijo. Pri delu sva si pomagali. Če česa nismo razumeli, nam je vodič Viktor priskočil na pomoč. Njegovo vodenje sem večinoma razumela. Bil je zelo prijazen. V Luki smo videli in slišali veliko novega, npr. kaj in od kje tvorijo ter kako dozoriyo banane. Med ogledovanjem Luke smo veliko pisali, a vseeno je bilo lepo. Želela bi še kdaj iti na ogled Luke Koper.

Veronika Oven Šavle

V šolo sem prišla ob 7.50. Pojedli smo malico in se odpravili na ogled Luke Koper. Ko smo se spoznali z vodičem, smo se odpeljali na potniški terminal. Tam nam je vodič povedal, da v koprsko pristanišče prihajajo ladje, ki vozijo različne tovore. Pristanišče se mi je zdelo kot neko živahno mesto. V njem pretovarjajo in skladiščijo. Nato smo se pogovarjali o tovoru. V pristanišču pretovarjajo več vrst tovara. Pri raztovarjanju in natovarjanju tovara si pomagajo z različnimi stroji. Videli smo terminal za sipke in razsute tovore. Sipki ali razsuti tovor je tovor, ki ga ne moremo zgrabiti v enem kosu. Lahko ga sipamo ali tresemo. Sipki tovor so minerali, krmila, žita, rude. Videli smo tudi terminal za tekoče tovore (kerozin, bencin, dizelsko gorivo). Tekoči tovor z ladje in na ladjo pretovarjajo po cevovodih in ga pretakajo v cisterne. V Luki Koper zelo dobro skrbijo za okolje ter skrbijo, da je pristanišče lepo in čisto. Med ogledom sem se zelo zabavala in se naučila veliko novega. Upam, da bomo še kdaj obiskali Luko Koper. Na ogledu smo videli tudi veliko drugih novih stvari. Opisala sem pa tisto, kar mi je bilo najbolj všeč.

Valentina Vejinović

V sredo smo se s šolo odpravili na ogled edine slovenske luke, v Luko Koper. Zjutraj smo že zgodaj odšli z avtobusom proti Kopru. Pristanišče je zelo pomembno za vso Slovenijo, saj velike tovarne ladje dnevno prinašajo pomembno blago iz drugih delov sveta. Pristanišče je bilo ustanovljeno leta 1957. V Luko Koper uslužbenci skrbijo za nakladanje in razkladanje ladij, vagonov in tovornjakov. Tovor tudi skladiščijo ter opravljajo raznolika dela v skladišču. V Luko Koper je več terminalov: potniški terminal, terminal za generalne tovore, kontejnerski terminal, terminal za les in terminal za sipke in razsute tovore. Tovor prevažajo z viličarji, tovornjaki in tekočimi trakovi. Pri raztovarjanju tovora so prav tako pomembni traktorji, dvigala in drugi stroji. Skozi Luko Koper teče reka Rižana, v bližini pa je tudi naravni park Škocjanski zatok. Luka Koper je najbolj čista luka v Evropi. Bilo je zelo lepo.

Dan Bele

Veronika Oven Šavle, 5. a

ŽIVLJENJE SKOZI OČI ŠESTOŠOLCEV

OTROŠTVO

Z otroštvom prične vsak,
saj otrok je pravi junak.

Po poti stopaš previdno,
saj morda naletiš na prvo oviro.

Otroštvo najlepši čas je,
ko poješ, plešeš, igraš se.

Vsak upa, da ta čas ne izgubi,
saj vesele in čarobne spomine z njim
doleti.

Vita Kodarin

POT ŽIVLJENJA

Moje otroštvo je lepo,
a polepša ga prijateljstvo.
Prijatelji, zabava, smeh in želje,
vse to v samo lepe stvari te popelje.
A najlepša je družina!

Življenje ni vedno kot pravljica!
Naletiš na ovire, strah, paniko ...
Kaj pa zdaj? Pridno delaj kot mravljica,
ovire zlepimo in ukrojimo
v življenjsko melodijo.

Ian Božič

POT DO SREDNJE ŠOLE

Iz vrtca v osnovno šolo sem prišla
in iz Osnovne šole v srednjo šolo bom
odšla.

Pri pouku sedaj moram slediti, da se mi
v srednji šoli ne bo treba toliko učiti.

Če v srednji šoli se ne bom učila,
bo mama postala jezna kot gorila.

Lana Vasić

ŽIVLJENJSKA POT

Ko nekega dne na svet prikorakaš,
že v plenice kakaš!

Čez nekaj časa v vrtec vstopiš.

Igraš se in igraš.

In ... O glej, čas je za spat!

Zjutraj se zbudiš

in že v šolo se mudiš.

Zdaj v srednji šoli si pristal,

učiš se za poklic, ki si si ga izbral.

Po srednji šoli v faks stopiš,

iz faksa pa v službo preklopiš.

Traja, da družino si narediš

in celo mogoče se poročiš.

Počasi starati si se začel,

zdržiš še nekaj let in potem

počasi se poslavljati začneš.

Saj veš, da tvoj čas je prišel,

da posloviš se od ljudi,

ki jih imaš neznansko rad.

Aiša Tomažič

KO SEM ŠE MAHEN BIL...

Ko sem majhen še bil,
sem sestrico dobil.
V vrtec skupaj sva hodila,
in tam nove prijateljke dobila.

Iz leta v leto odraščal sem,
prvi razred ni šala, saj to vem.
Med odmorom pa vprašal sem se,
kdaj bodo prišle počitnice.

Jaka Rojc

TA PRAVA POT!

Ko človek rodi se,
ko na nebu zdani se,
se potovanje prične
ter otroštvo začne!

Norčije, traparije,
dokler pot v puberteto ne preide;
rdeče luči,
vse se mrači,
vsega najde se: kričanja, molčanja.

Rdeča gori!
Mama nori!
V temi luč našla se je,
sorodna duša prišla je.

Čez čas prižge se luč zelena
mir, tišina ...
Ta prava pot našla se je
in vse skrbi odnesla je.

Zaman rdeče luči prižgane so bile.
Prava pot pelje me do garaže,
ki čaka le name,
postavljena je bila le zame!

Mesto počiva,
zmanjkuje goriva.
Luči ugašajo, vse bolj mirno je.
Počasi, počasi zdaj ta pot končana je.

In sorodna duša z mano gre.

Julija Ajdnik

KO OTROK SEM BIL ...

Ko sem še majhen bil,
sem rekel: Ko bom
velik, bom pivo pil.

A takrat sem otrok bil,
zdaj pa vem, da če bom pil,
se bom alkohola težko znebil.

Pa sem šel za novo leto
k sosеду v klet.
Z igračo za zabavo.
Sem videl vse pijane,
skakali so kot podgane.

Šel sem iz kleti,
pločevinke pa v smeti.
Od takrat več nočem piti,
ker potem smo vsi zabit.

V resnici pijanci niso taki,
le za novo leto so bedaki.
Ko pa pride rojstni dan,
njih ni več in jaz grem stran.

Andraž Demojzes

ŽIVLJENJSKI ČAS

Ko se rodiš,
te starši učijo osnovne
stvari.

Ko se to naučiš,
brž v vrtec odhitiš.
V vrtcu se igraš,
a pazi, brž mine čas.

Takoj, ko se naučiš barvati in
risati, te iz vrtca
podijo. V šolo te
spravijo. Nato, ko
osnovno končaš,
v srednjo odhitiš.

Štiri leta si tam,
ko končaš, napoči faks.
Po faksu služba pride.
Spoznaš sorodno dušo,
družino si narediš.

Čas mine in staraš se.
Nekega dne napoči čas,
čas, ko rečeš na glas,
zbogom, rad vas imam.
Mihaela Komjenović

PESEM

Jaz kot majhen
lumparije sem skril,
pred mamó in atom,
ker poreden sem bil.

Sčasoma starejši sem postal,

zato v bolj priden in umirjen položaj sem
se dal.

Včasih kaka lumparija mi uide,
ampak na koncu vse se izide.

Đorđe Jovičić

MOJA POT

Moja pot
vodi vsepovsod.
Čez morja ter polja,
čez reke ter smreke.

Gledam skale,
delam prevale.
Gledam ptice,
pečem potice.

Moja pot
vodi vsepovsod.
Čez gozdičke ter vrtičke,
čez doline ter kotline.
Gaja Briščik

PESEM ČASA

Ko rodila sem se,
nisem vedela, kaj vse čaka me.
Najprej v vrtec sem hodila, nato sem se
šole razveselila.

V šoli pojavijo se prve ovire, tega pa še
konec ni.
Življenje je polno avantur, ko pa stari smo,
te avanture počasi izginejo.
Eva Karas

POT

Po poti hodim že od malih nog.
Hodim po gozdu, po cesti, po poti, vse
naokrog.

Hodim kot svobodna ptica,
da me ne zebe v lica.

Kmalu pa ni več vse tako lepo,
ko pred mano poti je mnogo.
Zavijem levo, zavijem desno
in že pridem v neznano mesto.

In tako se ponavlja in ponavlja,
a saj je lepo, a ne tako, kot je včasih bilo.
Ko pred mano tema se naredi,
pa spomin nanje v srcu zaživi.

Lara Vovk

Linorez - Živa Gregorič, 7. a

BASNI SEDMOŠOLCEV

KOMAR V MED

Marljiva čebela pridno dela.
 Komar je tečen,
 za lase privlečen.
 Mimo čebele leti,
 naenkrat v med njen se zaleti.
 »Spustite me ven iz tega sluzal!« brenci.
 No, če smo iskreni, on piska.
 »Dober dan komar, kaj te je v moj med
 prineslo?«
 »Oja, upam da me kmalu bo odneslo, ti
 samovšečna čebela!«
 Marljivka si misli, da komar ne obnaša se
 lepo.
 Razen, če pusti ga tako, mogoče z njim ne
 bo imela več opravka.
 Da vsak dan piskanja več ne bo.
 Vendar sočutna postane čebela,
 razmisli kako bi njej bilo, če v medu
 obtičala bi cela.
 »Rotim te, če ven me spustiš,
 mir pred mano dobiš.«
 Čebela se odloči.
 »Prav, iz meda boš odletel,
 a le glej, da teritorija tukaj ne boš imel!«
 »Hvala vam, delovna čebela.«
 Tako sta se čebela in komar vse zmenila,
 ker sočutna sta bila.

Lucija Bucaj, 7. a

SLON IN MAČKA

V daljni Afriki
 živela sta slon in mačka.
 V mali vasi,
 kjer sta se stikala
 puščava in ocean in,
 kjer vsak dan bil je dnevu enak.

Oba sta dan začela enako;
 slon se je potunkal v bližnjo mlako,
 mačka pa si je s tačko oblizala svojo dlako.

Tako očedena sta se v vasi večkrat srečala,
 a nikoli pozdravila.

Mačka je večkrat slonu ponagajala,
 tako da se mu je pod nogami muzala,
 pa zbežala in od daleč nanj renčala:

da je velik, gromozanski,
 neokreten in orjaški.

Pa neroden tudi.

Toliko besed je našla zanj,
 da je postala prav bahaška.

Slon se ni na to preveč oziral,
 pa prav mu tudi ni bilo.

Do dne,ko je slon v mlaki plaval,
 mačka pa ob robu nje
 podgano lovila je.

In nehote v vodo padla.

Na drugem bregu pa krokodil
 se prikaže in proti mački gre.

Slon ga dohiti
 in mačko na svoj hrbet
 z rilcem zavihti.

Tako jo reši

in je vse po sreči.

Zdaj se mački zdi slon
 orjaški in pogumen
 in zabavljaški.

In postala sta prijatelja.

Tena Janjanin Šturman, 7.a

PAPAGAJ IN VOLKOVI

Odvijalo se je jutro, ko sem zagledala papagaja zraven volkov. Ker se mi je vse zdelo izredno čudno, sem ga povprašala, kaj se mu je zgodilo. Svojo zgodbo mi je obrazložil takole ... Vsako jutro ob devetih in pol sem imel komični nastop pred celim gozdom, tamle na griču. Vsi so me oboževali, čisto vsi. A nekega dne je na moj nastop prišla cela gruča volkov. Izredno so me prestrašili, a res sem bil ljubosumen, saj so se med sabo vsi imeli radi. Kljub temu, da me je imel cel gozd rad, nisem imel niti enega pravega prijatelja. Vsi so bili moji prijatelji zaradi slave. Ker me je ljubosumje premagalo, sem med nastopom uporabil nesramen humor za volke, govoril sem jim, da so nemočni, zabiti ... Takrat se je zame vse končalo. Nisem imel več slave, nič nisem imel. Cel gozd me je zasovražil. Vseeno me je cel trop volkov, ki sem jih žalil, vzel pod svoje okrilje, bili so zelo srčni. Skupaj smo povezali cel gozd, skupaj. Timsko delo je najboljše.

Iz tega sem se veliko naučila. Da tudi če si slaven, še ne pomeni, da je vse tako rožnato ter da je timsko delo najboljše.

Živa Gregorič, 7. a

LEV IN MIŠ

V bližini levjega brloga je živela miška. Nekaga dne je nehote pridobila pozornost levjega kralja. Ko je lev zagledal miško, jo je zgrabil in jo s šapo odnesel proti gobcu, imel je že odprta usta, a nato je miška zacvilila: »Prosim vas, visočanstvo, usmilite se me! Če me izpustite, vam bom pomagala, obljubim!« »Pajade, pri čem pa bi mi ti pomagala, bi šla lovit z mano ali bi raje rjovela namesto mene ali celo stražila moj dom?« Užaljena in zmedena miška se je zamislila in potihno zamrmrala: »Pravzaprav visokočanstvo, jaz lahko ...« Lev pa jo je prekinil: »Danes je tvoj srečen dan, ker te bom spustil, da odideš, saj mi greš že na živce.« Minili so dnevi, tedni, meseci in celo mogoče leta. Nekega dne pa se je lev ujel v past. Znašel se je v majhni kovinski škatli. Poskusil se je rešiti, a s svojimi velikimi šapami si ni mogel veliko pomagati, saj je bila kljuka zelo majhna. Nenedoma je zaslišal šumenje in zatem še tih in mehke glase, ki je potihno, a še vedno razločno rekel: »Vaše veličanstvo, ali mogoče potrebujete pomoč?« Lev ni niti razmislil in je samo zarjovel: »Prosim vas, pomagajte mi!« In takoj za tem je iz grma prišla miška, katera je leva z nežnim glasom vprašala: »Se me še spomniš?« Ko jo je lev zagledal, se je malo zamislil, a se je takoj spomnil miške. Pogledal jo je in s solzami v očeh povedal: »Prosim te, reši me!«

Miška ga je pogledala, hitro parkrat skočila na kljuko in takoj za tem so se vrata odprla in lev je bil spet prost. Ganjeno se je zahvalil miški: »Še nikoli ni tako velika in močna žival kot sem jaz, dolgovala tako veliko tako majhni živali kot si ti.«

Lara Kea Čok, 7. a

KUŠČAR IN DELFIN

Nekega pomladnega dne se je kuščar odpravil na morje. Bil je premožen. Vsi ostali kuščarji so mu zavidali. Nikogar ni bilo, ki bi imel kakšno stvar več kot on. Če se je to slučajno zgodilo, si preštel do deset in že je kuščar imel to stvar. No, tistega dne so drugi na obali nekaj opazovali. Kuščarja je k množici privlekla radovednost. Slišal je komentarje, kot so: »Vau, glejte to spretnost!« ali »To si ne more privoščiti nobeden od nas!« ter še »Tega nima nobeden!« Ko je kuščar zaslišal zadnji komentar, se je zdrznil. Približal se je in stopil na prste ter zagledal delfina, kako vitko in spretno skače ter dela vodne akrobacije. Naš premožni kuščar je postal rdeč od jeze, češ, kako ima lahko ta delfin nekaj, kar on nima. Začel je razkazovati množici svoje imetje, a ni zaleglo. Množica je še naprej strmela v delfina. Kuščar je postal tako jezen, da ni niti pomislil, da ne zna plavati. Pognal se je za delfinom in zaradi nespameti utonil. Tako si je enkrat za vselej pridobil pozornost, a žal na zelo nesrečen način. Nauk te zgodbe pa je: bodi zadovoljen in ceni, kar imaš!

Patrik Medved, 7. a

ZVITOREPKIN OBISK

Na gozdni jasi, tam v daljavi,
 žaba pred svojim jezerom straži.
 Naenkrat tam pojavi se lisica,
 ki od daleč ji diši potica.
 »Kaj delaš tukaj, ti zvita zver?
 Si mar prišla, da povzročáš nam nemir?
 Zabavo imamo na ta lep pomladni dan,
 nihče nam je ne pokvari,
 pa, če pride še medved sam!«
 »Tukaj sem samo, da nekaj bi pojedla.«
 »Pojedla ali snedla?«, ji reče žaba.

»Potice zate ni!
 Pojedla si že Mihca, moj'ga star'ga strica.
 Ubežati ni ti uspel, tam na drugi strani jase.
 V kremplje tvoje se zapletel je
 in ti si ga neusmiljeno požrla!
 Lisica, ti si zvita zver,
 zate imamo le gnil krompir!«
 Žabe regale so in plesale,
 Krohotale se in skakljale,
 le zato, da z zabave naposled
 lisico so pregnale.

Lili Natek, 7. a

Likovno delo meseca PS: september – Risba s flomastrom / Kenj Raileen Calabria Tolentino, 8. b

Likovno delo meseca RS: oktober
Vodne barvice / Noa Žnidaršič, 2. b

Likovno delo meseca RS: september
Vodne barvice / Aurora Agapito, 1. a

Likovno delo meseca RS: november
Tempera / Valentina Hameršak, 3. a

Likovni izdelek meseca PS: oktober
Risba z ogljem / David Vasilev, 9. a

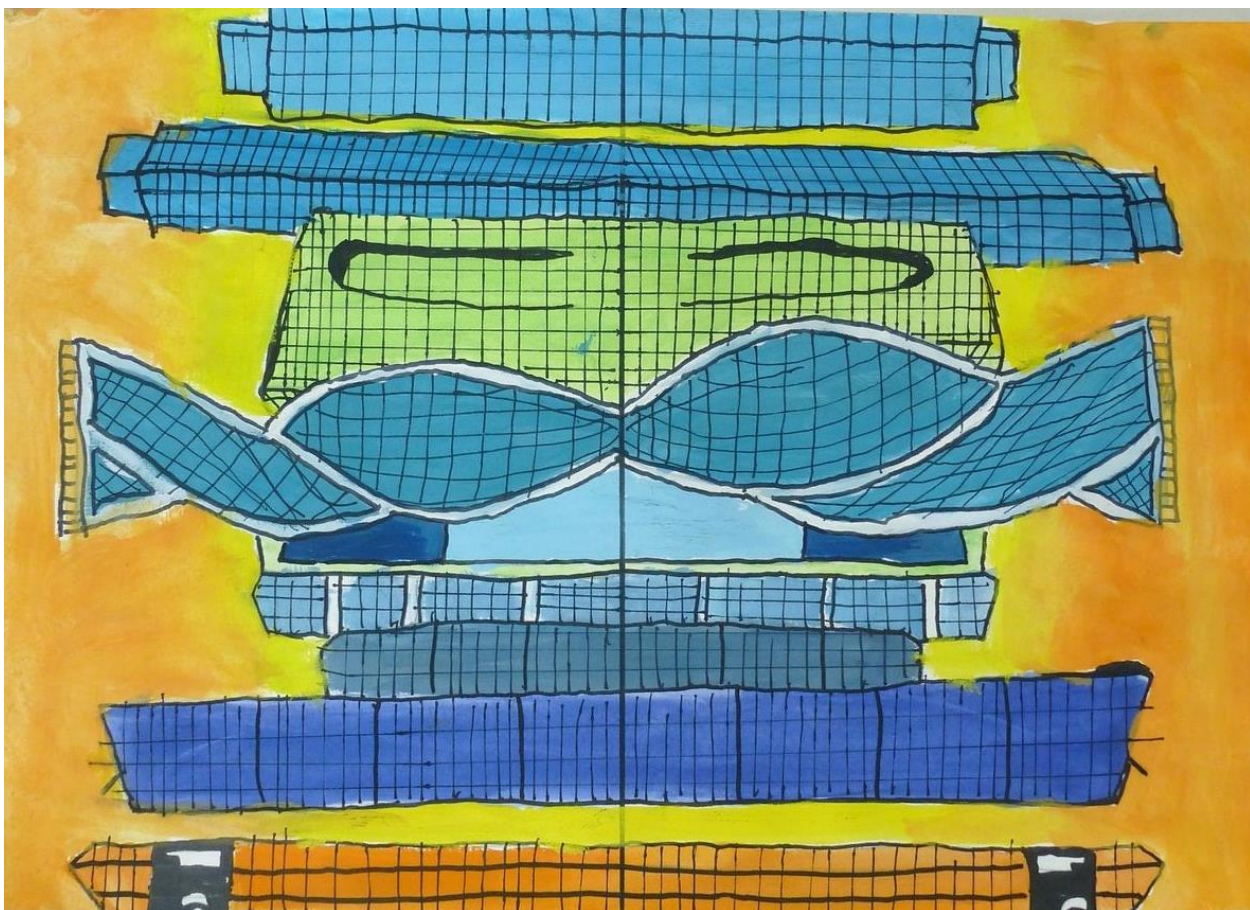
Likovno delo meseca PS: november
Tempera / Lea Kovačič in Naja Podnar, 7. b

Likovno delo meseca RS: december
Tempera in voščenke / Aleksej Popovič, 4. b

Likovni izdelek meseca PS: december – Risba s flomastrom / Rudi Božič, 9. b

Likovni izdelek meseca RS: januar – Tempera in flomaster / Tobija Žnidaršič, 5. b

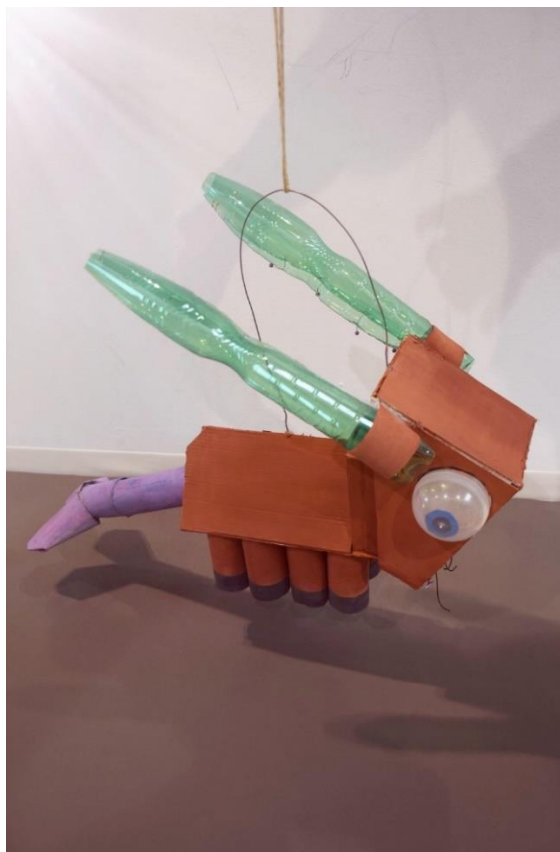
Likovno delo meseca PS: januar
Lesorez / Julijana Gustinčič, 8. a

Likovno delo meseca RS: februar
Kolaž / Ema Stančič, 1. b

Likovni izdelek meseca PS: februar – Anja Buzečan, Silvija Bordon, Lara Kea Čok, 7. a

Likovno delo meseca PS: marec
Instalacija / Lara Ušeničnik in Mia Rupnik, 9. b

Likovno delo meseca RS: marec
Flomaster in kreda / Tine Jager, 2. a

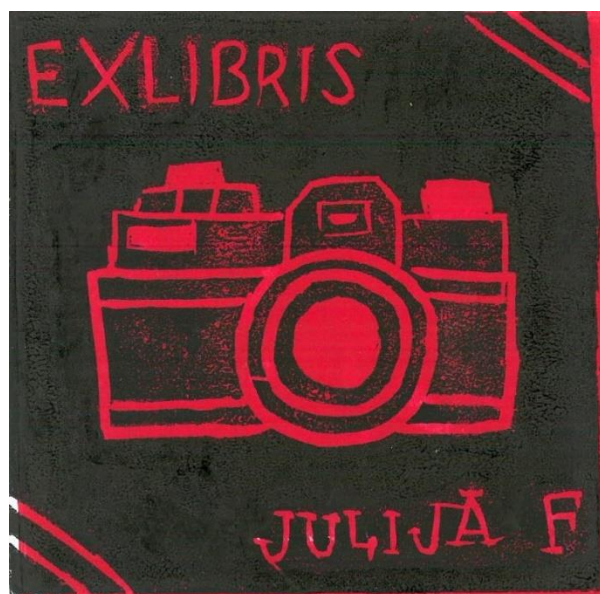
Likovno delo meseca RS: april
Tempera / Mia Trošt, 3. b

Likovno delo meseca PS: april
Tempera / Hana Doltar, 7. b

Likovno delo meseca RS: maj
Tempera / Mia Hrvatinić, 4. a

Likovni izdelek meseca PS: maj
Dvobarvni linorez / Julija Ferluga, 9. b

Likovno delo meseca RS: junij
Mešana tehnika / Nik Gomizelj, 5. a

Likovno delo meseca PS: junij
Glina / Nika Korpnik, 8. b

Rebeka Žudič, 8. a

Rene Ravnik, 3. a

Žan Loredan, 8. a

RAZVOZLAL SEM SKRIVNOST ČASA

Smo v letu 2515. Zadnja stoletja so znanstveniki raziskovali, kako potovati v preteklost. Izumili so *pretekločas*, napravo, s katero lahko potuješ v preteklost. A zdaj smo ravno pred tem, da potrdimo nov *časotresk* - časovni stroj, ki nas lahko popelje v prihodnost.

Znanstveniki v laboratoriju v Londonu ravno dokončujemo *prihočas*, stroj, s katerim lahko greš v prihodnost. Ta stroj smo izumili precej podobno kot *pretekločas*. Najprej smo predelali port – napravo za teleportiranje. Nosonsko kislino, ki predmete spremeni v prehodne, in irvansko kislino, ki ustvari portal, smo obdržali. Stroju smo dodali samo še številčnico, s katero smo natipkali leto, v katero smo želeli iti. Pri *pretekločasu* smo namesto številčnice morali imeti predmet iz tistega časa, v katerega smo želeli iti. Poskusili smo dati številčnico, a na *pretekločasu* ni delovala.

Glavni znanstvenik je še zadnjič preveril vse žice, ki so bile povezane s teleportom – kabino, v katero stopiš, ko se želiš teleportirati. Eden izmed znanstvenikov je stopil v teleport. V tej kabini so bila še vrata, polita z nosonsko in irvansko kislino, tako da so pravzaprav bila portal. Na številčnici sem pritisnila tipke s številkami 2,6,2,0. Portal se je še močneje zasvetil. Znanstvenik se nam je prijazno nasmehnil, nato pa stopil skozi portal. Znanstvenika ni bilo več. Zmenili smo se, da če bo res prišel v prihodnost, da bo tam ostal največ eno uro. Z drugimi znanstveniki smo izpolnili leskus – poročilo o vsakem izvedenem poskusu ter pripomočkih, uporabljenih pri tem. Izpolnili smo prvi del, v katerem smo zapisali, kakšno je bilo stanje stroja ob izvedbi.

Čez približno eno uro so skozi portal pokukale noge, za tem pa še roke in trup znanstvenika. Začel nam je pripovedovati o tem, katera nova odkritja že poznajo v prihodnosti, da so mesta zelo podobna današnjim, ter da je na Zemlji že nekaj Jupitrovcev – vesoljcev z Jupitra. Govoril je tako navdušeno in hitro, da smo komaj razumeli, kaj nam je želel sporočiti. Zatem smo hitro popisali vse, kar smo morali zapisati v leskus. Poročilo o novem odkritju smo poslali v London. Z novim odkritjem smo zaenkrat odkrili skrivnost časa. Morda pa v prihodnosti odkrijemo še kakšno skrivnost.

Julijana Gustinčič, 8. a

RAZVOZLALA SEM SKRIVNOST ČASA

Ko sem izvedela to, sem samo obstala na mestu. Bila sem brez besed. Sploh ne vem, kako bi ta občutek opisala. Verjemite mi, to je bilo res zanimivo odkritje, a hkrati sem bila jezna na mamo, ker mi tega ona ni povedala. Če samo pomislim, kaj bi lahko s tem že prej v mojem življenju spremenila.

Naj se vrnem na začetek te čudne in neverjetne zgodbe. Sem Sarah Evans, 20 let staro dekle iz Los Angelesa. Hodim na univerzo Harvard in letos sem zaključila prvi letnik. Pred mano so počitnice! S prijateljicami in sestro bom počitnice preživela v poletni hiški ob morju, ki je v lasti moje družine. Komaj čakam! Danes pakiramo in jutri se odpravimo tja.

Ležale smo na plaži in se pogovarjale. Vse smo bile zelo vesele, da smo lahko bile skupaj. Vse imam rada in res se dobro razumemo. Tisti dan smo se sproščale na ležalnikih in se kopale, za naslednji dan pa je bilo v planu, da bi šle v vodni park. Vem kaj si mislite: "Kako otročje." Ampak želele smo iti obujat spomine na otroške dni in se za en dan počutiti kakor, da smo spet otroci. Kmalu je bil moj rojstni dan in končno sem postala polnoletna.

Takrat je še vse zgledalo čisto normalno, dokler ni Rebecca spet morala na stranišče. Res sem mislila, da je bilo nekaj narobe z njenim mehurjem, a kasneje smo z ostalimi puncami ugotovile, da se je spet razšla s fantom in ji je ob vsaki misli nanj šlo na jok. Takšne pač so nekatere punce. No, ko je prišla v hišo in je šla po hodniku do stranišča, je iz omare stopila moja starejša sestra Meghan. Rebecca jo je čudno pogledala in stekla na stranišče. Jokati, seveda. Meghan je bila začudena in hkrati je zgledala prestrašena, ko je prišla nazaj k nam. Meni ni bilo nič jasno, saj se mi je zdelo, da je bila ves čas z nami. Stvari sem pustila tako, kot so bile. Nič nisem spraševala, saj se mi je zdelo, da Meghan ni bilo do pogovora.

Še celo noč sem se spraševala, zakaj bi bila Meghan v omari in kaj bi v njej počela. Rebecca je rekla, da se je najprej slišala, kot da bi padla vanjo.

Zjutraj naslednji dan pri zajtrku, je morala Katherine v sobo, ker je v njej pozabila telefon. Poleg nje je kar naenkrat spet izginila tudi Meghan. Pet minut kasneje sem, kar tako za hec, šla pogledat v omaro na hodniku, če je spet slučajno tam. Ni je bilo. Ko pa sem že hotela oditi nazaj k ostalim, je prišla ven. Spet!!! Hitro sem stekla nazaj preden me je sploh lahko videla. To je postajalo že res čudno. Nekaj se je dogajalo in to nekaj zelo čudnega. Moram vprašati Meghan, kaj se gre.

Ko sem Meghan vprašala, kaj se dogaja, mi je zaupala, da gre za mamino smrt. Najina mama je umrla lani pozimi. Meghan je govorila nekaj o času. Kot da se "kao" lahko premika v času. Ne vem, kaj se gre.

Podobni dogodki so se dogajali še cel teden. Ko je Meghan odšla od večerje v petek, sem šla k omari in jo odprla. Razmišljala sem, kaj bi lahko delala v prazni omari. Tokrat je ni bilo v njej. Kar naenkrat je nekaj zaropotalo. Ko sem spet odprla oči, je Meghan bila pred menoj. V omari!!! Nisem mogla verjeti, kako je ob takem ropotu čudno pristala v njej. Meghan me je povlekla ven in mi rekla, da mi bo vse razložila.

Hodili sva ob morju in začela je pripovedovati. Rekla je, da moram sama odkriti celotno resnico in da mi ona lahko pove le en del. Ko je Meghan dopolnila 21 let, ji je mama izdala nekaj v zvezi s časom. Da se lahko premika v času! Sama sem povezala stvari skupaj in ugotovila, da je tista omara čarobna omara. V bistvu je čaromara – čarobna omara za potovanje v času. Deluje tako, da greš vanjo, si zamisliš nek trenutek, ki se je zgodil in zamižiš. Nato te ponese v preteklost, saj v prihodnost ne moreš potovati. Ne še. Mogoče bodo moji vnuki lahko. Torej, jaz bi to mogla izvedeti za enaindvajseti rojstni dan, sem pa po spletu okoliščin izvedela prej. To je res neverjetno. Komaj čakam, da lahko preizkusim to čaromaro.

Sara Jurinčič, 8. b

REŠUJEM ZEMLJO PRED HUMANOM

Bil je deževen dan. Moja mama je kuhala kosilo, jaz pa sem delala projekt za biologijo. Seveda očeta nisem imela, saj mi je umrl v prometni nesreči, ko sem bila stara tri. Zdaj hodim že v osnovno šolo, v deveti razred. Na projektu delam že tedne. Moram narediti svetlečo rožo, a mi ne gre najbolje.

Ko me je mama poklicala na kosilo, sem ponesreči nekaj polila in se je razlilo po celi mizi. Pustila sem vse tako kot je bilo in odšla jest. Ko sem se vrnila s kosila, sem videla, da se na stolu nekaj premika. Počasi sem se približala stolu in videla stvar. Na začetku sem bila zgrožena in prestrašena, s videla sem, da mi ne more nič. Začela sem ga hraniti in tudi pogovarjati se z njim. Dala sem mu ime Human. Vem, čudno ime.

3 leta kasneje ... Opazila sem, da ko se poškoduje, postane večji in močnejši. Hranim ga vsak dan. Neko jutro, ko se zbudim, vidim, da Humana ni več. Pobegnil je. Iskala sem ga in iskala. Našla sem ga dve ulic stran, ob kanalizaciji. Ko sem ga dvignila v naročje, me je ugriznil. Jezen je bil, a ne vem, zakaj. Podivjal je, začel je jesti ostale udomačene pse, ki so bili na dvorišču. Odtrgalo se mu je, saj sem pozabila na začetku omeniti, da je rastlinojdec. Postal je večji in večji ter močnejši. Postal je toliko močen, da je začel rušiti stavbe in stanovanja. Ljudje so bili v paniki, začeli so streljati, a zaman. Postal je neuničljiv. Ko je porušil celo mesto, je odšel naprej. Čez nekaj ur sem ga videla na poročilih, da je bil v Ameriki. Pozabila sem tudi omeniti, da je odkril svojo novo super moč. Letenje. Tako hitro je letel, da se ga skoraj ni videlo.

Odločila sem se, da bom naredila vodko. To seveda ni pijača, ki te naredi netreznega, ampak voda z okusom kumarice, ker Human je alergičen na kumarice. Dala sem jo v Pušstrelno napravo. Pred leti sem jo zgradila. To je puška, ki strelja več kot deset kilometrov daleč. Ko je bil Human majhen, sem v njega vgradila čip. Pogledala sem lokacijo in bil je nazaj v Sloveniji. Ustrelila sem ga in zadelo ga je v vrat. Omedlel je. Na koncu so Humana odpeljali v zavetišče in ga tam uspavali. Na srečo ni bilo nobene žrtve in tudi v Ameriki je ostalo vse tako, kot je bilo. Stanovanja in stavbe so bile cele. Humana na žalost ni več, ampak moje dogodivščine z njim so bile izjemne.

Maša Kačič, 8. b

DEVETOŠOLCI RAZMIŠLJAJO O PRIJATELJSTVU

»Vsi znajo lepo sočustvovati s trpljenjem prijatelja, zares plemenite duše pa se znajo veseliti uspehov svojega prijatelja.« - Oscar Wilde.

Prijateljstvo je zelo zapleteno. Čeprav je res, da imamo vsi enega ali več prijateljev, jih je mogoče prešteti na prste, saj je v današnjih časih zelo težko poiskati pravega prijatelja. Prijatelj je vsak, ki ti prisluhne, ti stoji ob strani in predvsem tisti, ki te razume. Včasih je prijatelj tudi tista oseba, ki je do nas nesebično iskrena in kritična. Menim, da se prijateljstvo začne, ko se ti zgodi nekaj slabega in ob tvoji strani stoji določena oseba, kateri lahko rečemo pravi prijatelj. Prava dolžnost prijatelja je, da je iskren in je ob tebi v najtežjih trenutkih. Prijatelji so tisti, ki ravnajo z nami kot da smo najdragocenejši. Najbližji so nam tisti, ki najbolj razumejo, kaj nam pomeni življenje. Do nas čutijo tisto, kar čutimo sami. Z nami so povezani v uspehu in nesreči. Na žalost obstajajo tudi osebe, ki se iz tebe norčujejo, posmehujejo, so ljubosumne in o tebi govorijo grdo. Take osebe je treba pozabiti oziroma se jih izogibati. Poskušam biti dober prijatelj, saj drugim pomagam v težkih situacijah. Ko smo srečni, pravi prijatelji pridejo, če jih povabimo, ko smo nesrečni, pa pridejo sami od sebe. Prijatelja lahko spoznaš tudi preko internetne mreže, npr. mobilnega telefona, računalnika, različnih družbenih omrežij. Pogosto pa se zgodi, da se s prijateljem preko omrežja ne razumeš najbolje, saj nikoli ne veš, kdo se lahko skriva za tem. Zato, pravi prijatelj je tisti, s katerim se družiš v živo in ti stoji ob strani, kadar najmanj pričakuješ. Sam imam najraje prijatelje, ki si vzamejo čas zame, da znajo prisluhniti, pomagati, me razumeti in me sprejeti takšnega kot sem.

Zato pravijo, da je prijateljstvo neopisljivo razkošje, da se z nekom počutimo popolnoma varno, ne da bi morali izbirati misli ali tuhtati besede.

Adel Avdić, 9. a

Kljub današnjemu načinu življenja menim, da ima prijateljstvo še vedno takšno vrednost kot nekoč. Prijateljstvo nam pomeni veliko v življenju, saj vsakdo potrebuje nekoga, ki mu lahko zaupa in z njim deli svoje skrivnosti in skrbi in se ob njem počuti ljubljenega.

Prijateljstvo je odnos med osebami, ki se dobro razumejo. Najbližji so nam tisti prijatelji, ki nas najbolje razumejo in poznajo, in do nas čutijo enako, kot čutimo sami do sebe. Običajno imajo prijatelji tudi veliko skupnega, na primer hobije, smisel za humor, enak okus do filmov in še veliko podobnih stvari. Skoraj vsakemu je družina najpomembnejša, ker pa nekateri nimajo sreče z družino, včasih prijateljstvo postavlja na prvo mesto. Vsekakor pa ima prijateljstvo, tako kot vse drugo, svoje padce in vzpone, zato večina ljudi pravi: »Pazi, s kom se družiš!«, ali pa: »Ne zaupaj nobenemu!«. Namreč, obstajajo tudi takšni ljudje, ki izkoriščajo druge tako dobro, da tega niti ne opaziš takoj. Celo zdelo se ti bo, da je oseba res prijetna in dobra. Za njih pravimo, da so lažni prijatelji. Lažni prijatelji so zadnja stvar na svetu, ki jo potrebuješ v

življenju. Kako pa prepoznamo, kdo je pravi prijatelj in kdo te samo izkorišča? Ni jih tam, ko jih potrebujemo, nikoli ne preverijo, kako smo, z nami so le, ko nekaj potrebujejo, nas ne poznajo dovolj dobro, govorijo slabo o nas za našim hrbtom ... Če imaš tako prijateljstvo, je najboljšo, da ga prekineš in si najdeš prave prijatelje, ki te res cenijo in jih skrbi zate, še posebej pa, da te cenijo. Ljudi, ki nas imajo res radi, zanimajo tudi brezvezne stvari o nas. Sprašujejo, kako ti je šlo na testu, kako je bilo na treningu in podobne stvari. Prave prijatelje zanimajo take stvari. Menim, da je pri prijateljstvu najbolj pomembna iskrenost, brez tega ni pravega prijateljstva. Za iskrenost pa je potrebno zaupanje. Ko osebo res poznamo in ji popolnoma zaupamo, smo lahko iskreni in odprti z njo.

Lejla Mustafoska, 9. a

»Prijateljstva se je težko naučiti. Tega se ne naučiš v šoli. Ampak če se nisi naučil pomena prijateljstva, se nisi naučil nič.« - Muhammad Ali

Prijateljstvo je nekaj zelo lepega, saj je prijatelj oseba, na katero se lahko zanesesh in nanjo računaš. Prijatelje lahko spoznamo na več načinov, skozi šport, v službi, v šoli, v telovadnici, v lokalu ... Nekateri pravijo, da prave prijatelje spoznaš v nesreči, kar pomeni, da pravega prijatelja spoznaš takrat, ko se ti zgodi nekaj slabega in potrebuješ pomoč. Človek ima lahko veliko prijateljev, ima pa po navadi le enega najboljšega. Na žalost obstajajo tudi osebe, ki niso pravi prijatelji. Lahko govorijo o tebi grdo za tvojim hrbtom, se ti posmehujejo, kar v prenesenem pomenu pomeni, da ti zarijejo nož v hrbet. Težko je izbrati pravega prijatelja, saj moraš osebi zelo zaupati, kar pa je lahko težko za osebe, ki so bolj sramežljive narave. Kako pa sploh ohranjati dobro prijateljstvo? Potrebno se je z njimi družiti, jih dobro spoznati in se jim zaupati. Trudim se biti dober prijatelj, zato jim vedno pomagam, če se mi zaupajo, oziroma če opazim, da so slabe volje. Prav tako jim rad pomagam pri šolskih obveznostih. Najboljše lastnosti pri pravem prijatelju so, da ti prisluhne, ko ga potrebuješ, da se družiš s tabo, da ti pomaga in da je s teboj, ko ga najbolj potrebuješ. Še nekaj besed o modernem prijateljstvu. Tako imenujem prijateljstvo na družbenih omrežjih. Prednost takega prijateljstva je mobilnost, saj se lahko pogovarjaš s prijatelji po celem svetu, kar je bilo še nekaj let nazaj nepredstavljivo. S takimi pogovori si razširiš obzorja in znanja na različnih področjih. Spoznavaš nove ljudi in kulture. So pa taka prijateljstva pogosto neosebna, saj ne spoznaš človeka kot pri osebnem stiku in si lahko o njem ustvariš napačno mnenje. Zato imam sam najraje prijatelje, s katerimi se osebno družim in se z njimi zabavam.

Andraž Jerman, 9. a

Brez prijateljstva svet ne bi obstajal. Prijatelj je oseba, ki ti je blizu, ti nudi pomoč, ko jo potrebuješ, se z njim razumeš in se ob njem počutiš dobro in prijetno. Lahko bi rekel, da prijatelje družijo podobnost, saj se med seboj družijo ljudje, ki imajo enake želje, interese in potrebe. Večina pa razmišlja, da se med seboj ne družijo samo isto misleči ljudje, ampak se različno misleči ljudje dopolnjujejo. Pravo prijateljstvo je eno samo. Vzroki, zakaj ljudje

ostanejo v prijateljstvih, so različni. Velik vzrok za prijateljstvo je ljubezen. Ljubezen pa je za vsakega posameznika to, kar se mu zdi, da je dobro zanj. Če prijateljev ne ljubimo zaradi njih samih, ampak zaradi koristi, ki bi jih imeli od njih, to ni pravo prijateljstvo, ampak je to prijateljstvo zaradi koristi. Razlogi za korist se spreminjajo, z njimi pa ugašajo in se prižigajo prijateljstva.

Mladi živimo pod vplivom strasti in iščemo užitke, ki so nam trenutno dosegljivi. Prijateljstva izvirajo iz prijetnostnih nagibov. Mladi smo nagnjeni k čutni ljubezni, katera je združena s strastmi in uživanjem. Tako kot prijateljstvo iz koristoljubja, se tudi tu prijateljstva hitro sklepajo in prav tako hitro razdirajo. Na prvem mestu je največ prijateljstev iz plemenitih nagibov, ki povezujejo dobre ljudi. Vse druge oblike "slabih" prijateljstev nastajajo po naključju, redko sovpadajo in imajo neke določene vrednote.

Slabo prijateljstvo družijo ljudi na osnovi uživanja ali zaradi koristi, zato ker so si med seboj podobni. Dobri ljudje pa so prijatelji zaradi prijateljev samih in ravno zaradi tega, ker so dobri. Dobri ljudje so si prijatelji vedno, slabi le v slučajnih okoliščinah.

Vsako prijateljstvo mora temeljiti na enakosti. Prijatelja si želita dajati isto in zamenjujeta eno vrednost za drugo. To je užitek za korist. Prijateljstvo je prvina dveh ali več ljudi. Aristotel meni, da države temeljijo na vezeh prijateljstva, da so zakonodajalci za prijateljstvo celo bolj v skrbeh kot za pravičnost. Vse je namreč povezano s sodelovanjem, sodelovanje pa prinesejo le dobri odnosi.

Tristan Štravs, 9. a

Slikanje s kavno usedlino / Jakob Kodrič, 8. b

DROGE

Droge so rastline ali substance naravnega ali sintetičnega izvora, ki vplivajo na delovanje osrednjega živčnega sistema in tako vplivajo na delovanje možganov, spreminjajo zaznavanje, počutje, zavest in vedenje. (Stigma)

Človeštvo že tisočletja uporablja rastline in druge izvlečke za zdravljenje bolezni, za strupe in omamljanje. Primitivni ljudje so verjeli, da so rastline s psihoaktivnim delovanjem svetinja in božja last. Uporabljali so jih predvsem vrači, ki so njihovo uporabo tudi nadzorovali. Droge naj bi človek užival že pred 40000 leti. (Zgodovina mamil) Z geografskimi odkritji in velikimi migracijskimi tokovi, ki začnejo spreminjati podobo sveta in družbe od 15. stoletja dalje, se med ljudmi začne širiti tudi uporaba novih industrijskih rastlin. S pospešenim kroženjem novega blaga imajo dostop do psihoaktivnih snovi tudi območja, ki sicer niso bogata s temi rastlinami. V 17. stoletju začnejo droge dobivati negativen prizor, v 19. se začnejo uporabljati v medicini za lajšanje bolečin. (Stigma) Potem pa se iz 19. in 20. stol. ločijo droge na legalne in nelegalne. Tako se začnejo uvajati tihotapljenje in preprodavanje.

Delimo jih na dve skupini: dovoljene droge, kot so kofein, tobak, alkohol, kava in čaj ter na prepovedane droge, ki jih delimo v tri skupine. (Od opija do ekstazija) Pri uživanju drog čutimo zadovoljstvo, srečo, evforijo, zagnanost. (Iskreno o drogi) Počutimo se lahko, kot da smo vsega zmožni in ta občutek nas lahko kaj kmalu zasvoji. (Iskreno o drogi) Še hitreje, kakor ti občutki pridejo, tudi minejo. (Iskreno o drogi) S popuščanjem učinka droge navadno sledijo občutja obžalovanja, žalosti, jeze in tudi strahu. (Iskreno o drogi)

V mladostnih letih po navadi največ ljudi začne uživati droge. (Znaki, ki kažejo, da pije ali uživa droge) Zakaj ravno takrat? Verjetno si želijo biti prosti, zbežati od težav. Želijo se pokazati, da so neustrašni in s tem si delajo sami sebi škodo. Znaki uporabljanja drog se vidijo na tem, da si bolj zaspan, utrujen, imaš manj energije, kadar jih ne vnašaš vase, rdeče oči, razširjene zenice, probleme s kožo, pogosta utrujenost, slab spomin in težave s koncentracijo, slaba telesna kondicija. (Znaki, ki kažejo, da pije ali uživa droge) V Sloveniji zaradi drog umre približno 30-40 ljudi, kar ni dosti, je pa res, da se zasvojenost z njimi vse bolj širi. (Statistika smrti zaradi prepovedanih drog).

Droga je substanca, s katero so ljudje najbolj zasvojeni. Četudi nam škoduje, se nekateri ne morejo upreti občutkom, ki jih ponuja. Kako nas lahko nekaj tako hitro uniči, če pa se pri njej počutimo tako dobro?

Lara Ušeničnik, 9. b

RAZMIŠLJANJA DEVETOŠOLCEV O PRIHODNOSTI

Moji načrti za življenjsko pot

Svoje šolanje po osnovni šoli želim nadaljevati na Srednji ekonomski in poslovni šoli Koper. Tam bi šolo obiskovala štiri leta, in sicer program ekonomska gimnazija. Srednjo šolo bi želela zaključiti z odličnim ali prav dobrim uspehom, saj želim šolanje tudi nadaljevati.

Po srednji šoli bi se preselila v Ljubljano in tam obiskovala univerzo. Vsi vemo, da tja pridejo le najboljši, zato želim svoje znanje izpopolniti. Študirala bi psihologijo. Vsekakor ne želim biti ves čas v Sloveniji. Mogoče bi šla za nekaj časa študirati v Veliko Britanijo. Če mi bo tam vseč, bom ostala in si službo poiskala. Plača je tam verjetno višja kot pri nas v Sloveniji.

Če mi ne uspe priti na to fakulteto, bi šla na Fakulteto za menedžment, lahko bi se šolala v Kopru ali Ljubljani. Službo bi si v obeh primerih poiskala v Kopru, saj je to moj rojstni kraj in bi si želela v prihodnosti živeti tu.

Sara Ahmetović, 9. a

Pot v prihodnost

Vsak človek ima želje. Moje so, da se po osnovni šoli šolam na Pomorski šoli, smer logistični tehnik. Na to šolo sem se vpisal zato, ker živim ob morju in vedno, ko vidim večje ladje, me zanima izvedeti, kaj več o njih. K tej odločitvi mi je pomagal tudi moj oče, saj je zaposlen kot ladijski agent. Po srednji šoli si želim iti po isti poti naprej, na Fakulteto za pomorstvo. Tako sem se odločil, ker me pomorstvo zelo zanima in mi tudi oče že od malega ogromno pove o pomorstvu. K tej odločitvi je pripomogel tudi ribolov, saj medtem, ko lovim ribe, gledam Luko Koper in ladje, ki prihajajo in odhajajo. Po fakulteti oz. že po srednji šoli, si želim iti tudi na kakšen tečaj v tujino, da se stvari boljše naučim in spoznam ljudi, s katerimi bi lahko tudi kasneje sodeloval. Po končanem šolanju pa si želim priti delat v očetovo podjetje Navigo. Tam bi delal nekaj let in na koncu prevzel podjetje. Kakšna bo plača, me iskreno, ne zanima toliko, dokler bo vse v redu in se ne bo nič hujšega zgodilo.

Liam Al-Dilaimi, 9. a

Moja prihodnost

Vprašanje, kaj bom, ko bom "velika" oz. kaj si želim biti po poklicu, me je vedno strašilo. To, da ena odločitev lahko spremeni vse in da če se ne odločim za pravo šolo, bom to obžalovala za vedno, je pa še bolj strašljivo. Kljub vsemu sem vesela, da so mi starši vedno stali ob strani in mi dali možnost svoje izbire. Po končani osnovni šoli si želim šolanje nadaljevati na Srednji ekonomski in poslovni šoli, smer ekonomska gimnazija. Čeprav sem skozi leta veliko spreminjala svoje ideje, sem se za to šolo odločila, ker mi lahko da splošno znanje gimnazije, z dodatki ekonomije. Po srednji šoli pa sem si pustila dve možnosti, najbolj močno si želim iti na Fakulteto za psihologijo. Postati želim klinični psiholog, večinoma za otroke in če poleg tega

dodam še izpit iz prava, bi lahko delala tudi z otroki in mladostniki, ki prihajajo iz nestabilnih družin. Pomagati takim otrokom in družinam mi je zelo pomembno.

Če bom imela možnost, si želim študirati tudi v tujini, predvsem v Angliji in na Japonskem. Zelo so mi všeč jeziki in menim, da več jezikov kot poznam, lažje bom našla službo in na splošno se bom lahko z drugimi boljše sporazumevala. Pripravljena sem iti od doma, kamorkoli bo moja služba. Plača mi tudi ni preveč pomembna, saj mi je ta poklic všeč. In ta poklic bomo potrebovali še dolgo, predvsem odkar je bila epidemija in smo bili zaprti vase.

Melissa Brivitelto, 9. a

Vizije moje prihodnosti

Kje se vidim čez deset let? Iskreno, nimam pojma.

Po kočani osnovni šoli nameravam na Srednjo tehniško šolo. Vpisal sem se za računalničarja, ker me to zaenkrat veseli najbolj od vseh šol na Obali. Zaenkrat nimam nekih velikih načrtov, da se bom vpisal na univerzo, saj šola ni moja močna stran. Grem zato, ker moram in zato, ker se bom jutri moral preživljati. In vsi vemo, da brez izobrazbe ne moreš nič. Glede na to, da je tehnologija vedno bolj v ospredju, se nameravam ukvarjati s tem. Upam, da bom dober v tem. Zaposlil bi se v kakšnem podjetju, kjer izdelujejo igre. Tukaj v Sloveniji najverjetneje ne. Na vsak način bi poskusil priti v kakšno podjetje v tujini. Če bi imel izbiro, bi šel najraje v Ameriko, ker so tam plače višje kot tukaj. Res pa je, da so tudi stroški življenja visoki tudi tam. Samo ne tako kot pri nas, kjer stroški redno rastejo, a plače so vedno iste.

Ker pa je življenje nepredvidljivo, tako je tudi naša prihodnost. Lahko imaš načrt, kaj in kako, ampak včasih se to ne izide.

David Vasilev, 9. a

TEŽAVE MLADIH

Nasmeh je vedno drugačen.
Ljubezen Ni vedno kot v pravljici.
pomen bodočnosti.

Težave generacij v konfliktu interesov.

Prevzemanje odgovornosti.
Žalostno Zaljubljeni.
Stres šole.

Pridejo trenutki, ko **SE Počuti š pozabljen.**

živeti z ovirami.
na dnu življenja.
nočejo sanjati?

Vse boli Nenavadni časi.
strpnost in prijateljstvo.
družinske TRAGEDIJE.
Prikrajšani druženju.

Liam Al-Dilaimi, 9.a

Liam Al-Dilaimi

Težave mladostnikov

prihajam v puberteto,
težav mam že nešteto.
mama stalno mi teži:
"daj pospravi vse stvari"

včasih kakšno skuham,
doma pri diše poslušam.
V šoli oče ne lepe Dobim,
a jih kar po poti izgubim.
kolega moj celo kadi,
a jaz ne, ker potem vse smrdi.

To pa še ni vse,
saj tudi trava zmede te.
Na žaru spijem ena dva,
doma me čaka postelja.

Sedaj pa hitim, da k uri ne zamudim.

Tristan Štravs

Tristan Štravs, 9.a

življenje mladih

potujejo na krilih domišljije

» **RAZVESELIM SE KO POZORNOST DOBIM.** «

Ponosni . NEUREJENI . *Razvajani.*

Nasmeh je vedno v modi

Povezovanje , Spomini - veselje

DOM JE LAHKO igrišče

živahno !

uničENO

predsodke o drugačnosti

drugačnost je popolnoma normalna

Obseg pasu pomembnejši od

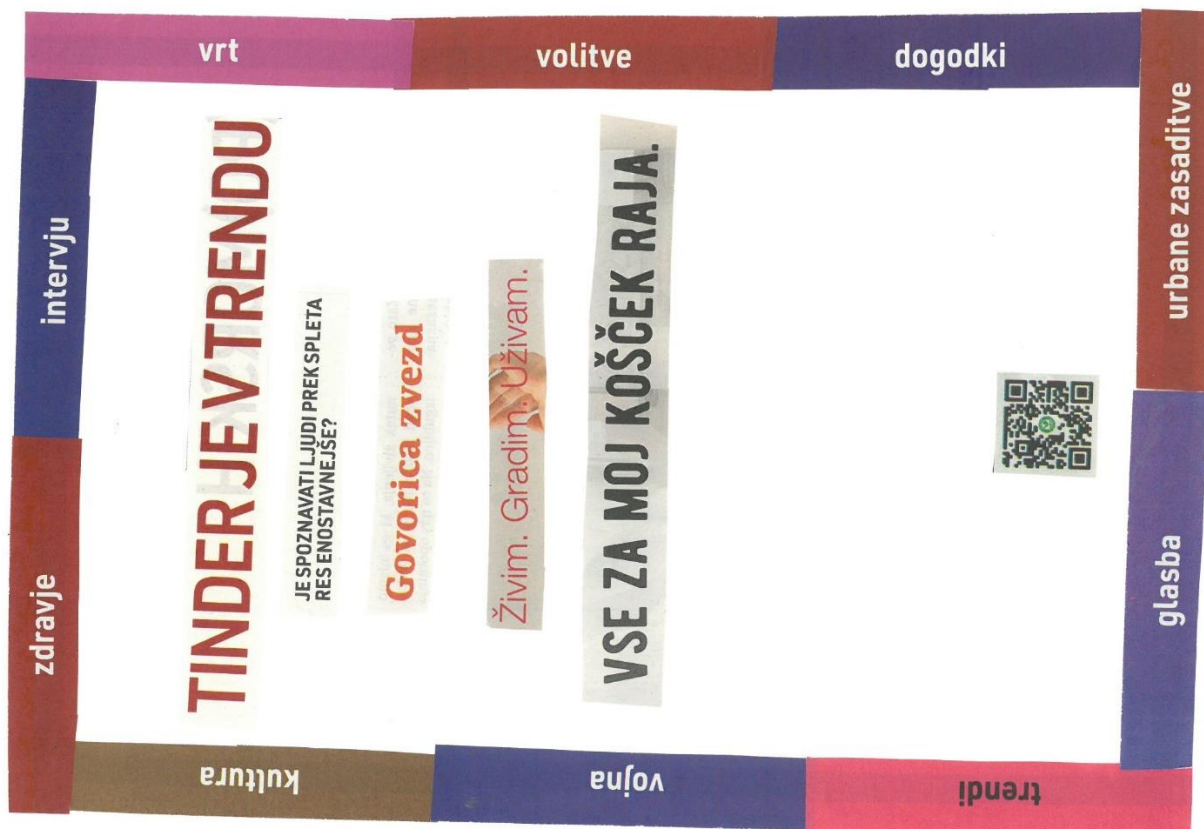
izobraževanja

7.260 priložnosti

Poklici prihodnosti

Diplomiranje

SAMOOSKRBA

Tadeja Udovič Kovačič, 9. b

Melissa Brivittello, 9. a

SVETOVNI DAN ZEMLJE

Kako je lep ta naš svet
in kako je lepo na njem živet.
Da bo vedno tako,
moramo z njim ravnati lepo.
Narava je naš zaklad,
zato je nujno jo imeti rad.
Skrbimo za okolje
in vsi bomo živeli bolje.
Odpadke vedno sortirajmo
in v tem uživajmo!
Klemen Peric, 2. b

Ena Zemlja, en planet,
kako lep je ta naš svet.
Polno rožic, polno dreves,
gremo vsi skupaj zdaj en ples.
Rad bi, da je vedno čist,
tako bi vsak imel korist.
Leon Furlanič, 2.b

Si kdaj predstavljaš, kaj vse mora Zemlja prestajati zaradi pohlepa ljudi in želje po vedno boljšem gospodarstvu, s katerim človeštvo posledično povzroča veliko škode naravi, sami Zemlji in samemu sebi?

Človek si ne more niti predstavljati obsežnosti vseh živih bitij na Zemlji. Nikoli ne pomislimo na tisoče rastlin, ki nam s fotosintezo proizvajajo kisik, da lahko sploh dihamo in na živali, ki nam nudijo hrano. Ljudje se niti ne zavedamo, da predstavljamo skoraj največji del vseh živih bitij ter da čisto vsak človek dnevno škoduje naravi, ter posledično celotnemu ekosistemu.

Ljudje smo skozi leta postajali vedno bolj pohlepni. Človekove dejavnosti postopoma vplivajo na Zemljino podnebje, saj se v ozračje sproščajo ogromne količine toplogrednih plinov. Toplogredni plini nastajajo predvsem zaradi izgorevanja fosilnih goriv za proizvodnjo energije ter drugih človekovih dejavnosti, kot so krčenje deževnih gozdov, kmetijstvo, živinoreja, proizvodnja kemikalij ... Gospodarstvo razmišlja le o razvoju industrije in ne pomisli na vse živali in rastline, ki jim škoduje, ko jim s krčenjem gozdov za dodatne obdelovalne površine ali zemljišča in gradnjo tovarn, odvzema življenjski prostor.

Zaradi vseh teh dejavnosti se je Zemlja segrela že za več kot 1°C nad ravnijo temperature pred industrijsko dobo. Znanstveniki Medvladnega foruma o podnebnih spremembah opozarjajo, da bo globalno segrevanje za 1,5 °C privedlo do resnih, celo nepopravljivih posledic za naše okolje in družbo. Ali ni že to dejstvo dovolj velik razlog za skrb? Večina ljudi niti ne pomisli na njihov planet in kako zelo mu škodujejo.

Veliko lahko in tudi moramo storiti, da bi naš svet porabil manj energije in postal podnebnju prijaznejši. To pomeni iskanje rešitev, ki nam pomagajo zmanjševati emisije toplogrednih plinov, kar ni koristno samo za planet, temveč tudi za naše zdravje (manj onesnaženja).

Torej, kako lahko vsak izmed nas prispeva k napredku? Za začetek lahko začnemo uporabljati okolju prijazen prevoz, tj. izogibanje letalskim prevozom in življenje brez avtomobila: pešačenje, kolesarjenje ter uporaba javnega potniškega prometa. Spremenimo lahko prehrano oz. zmanjšamo uživanje mesa in mlečnih izdelkov ter zmanjšamo količino

vsakodnevno zavržene hrane. Poizkusimo lahko zmanjšati porabo energije v gospodinjstvu, uporabljamo energetske učinkovitejše naprave ali pa pričnemo z uporabo obnovljivih virov. Seveda pa ne smemo pozabiti na ločevanje odpadkov, kar lahko prav tako pripomore k lepši in čistejši Zemlji.

Na svetovni dan Zemlje, 22. aprila, pa se lahko vsaj lepo zahvalimo našemu planetu, kajti vsi vemo, da ga vedno bolj uničujemo. Dolžnost vsakega izmed nas je, da se vedno kaj novega naučimo in ozaveščamo druge o napačnem ravnanju, ter tako skupaj pripomoremo k lepši prihodnosti. Čez noč problemov seveda ne bomo rešili, vendar bodimo strpni in lepo ravnajmo s tem, kar nam je dano.

Zoja Žnidaršič in Tadeja Udovič Kovačič, 9. b

Elin Etemoska, 3. a

3. a

Dežela

ODPRTIH VRAT

IZBERITE SI SVOJE OKNO

V VZNEMIRLJIV ŠIRNI SVET

NAJ VAS KOLO PELJE

NA DOBER SLADOLED

DA SE USEDEŠ V MEHKOBO

NA PROSTEM v hipu DOBRO DENE

Timotej Ruj Žigon, 9. a

Samuel Talič, 3. b

GET TO KNOW CLASS 6

Wolves are my favourite animals. They can be grey, white and black. They are big and fluffy. They've got long legs. *Emma Lugarov*

My favourite animals are tigers, snakes, eagles and spiders. They are my favourite animals because they are beautiful. *Jaka Rojc*

My favourite animals are chameleons. They have the ability to change colours. They have a strong and sticky tongue. They walk wobbly and have horns over their eyes. *Tobias Agapito*

Cats are my favourite animals. They are of different colours. They have got four legs,

two ears and a long body. They live from 12 to 18 years. *Lara Vovk*

Guinea pigs are my favourite animals. They are black, white and brown. They have got short bodies and legs, small ears and a mouth. *Eva Karas*

My favourite animals are cats. They can be black, white, grey, orange, brown or multi coloured. They've got four legs, a long tail, whiskers, "V" shaped ears and four small paws. They can have green, yellow, blue, hazel/brown or mixed coloured eyes. *Aiša Tomažič*

Foxes are my favourite animals. They can be black, grey, white and orange. Foxes are

cute and fluffy. They've got a long body, long legs and a long fluffy tail. *Lea Lugarov*

Dogs are my favourite animals. They are of different sizes and different colours. They are people's best friends. *Andraž Demojzes*

My favourite animals are cats. They can be brown, black, grey, white, orange or even multi-coloured. They've got long bodies, a tail, four legs, paws, a small head, short triangle shaped ears, whiskers. They sleep a lot but they are adorable and friendly. They can bite and scratch when they aren't in the mood. *Julija Ajdnik*

My favourite movie actor is Spider-Man because he helps innocent people, defeats criminals and helps cities. His costume is red and blue with black stripes. *Dorđe Jovičić*

My favourite film character is Charlie Chaplin. He plays in comedies. Charlie is very funny and he always has his stick with him. He's got a moustache and a high hat. His films are black and white. *Tobias Agapito*

My favourite film character is Spider-Man. Spider-Man is Peter Parker who has supernatural powers to save the world. He lives with his aunt May and uncle Ben. His life changes when he gets bitten by a spider. That's when he gets superhero powers. He can cling to different surfaces but he also has an unusual reflex and a spider's feel. *Lara Vovk*

I like Frank Martin (Jason Statham) in the film "The Transporter". He transports packages for a lot of money because the packages are dangerous and special. He drives a very fast car, he always wears an elegant suit and he is a very good driver too! Frank is an ex-military soldier. He always fights with criminals and he always wins. The first film was released in 2000 (The Transporter). There were other two films: The Transporter 2 (2005) and The Transporter 3 (2008). I watched all the movies more than once and I prefer the first one. *Ian Božič*

My favourite film character is Spider-Man in No Way Home. Spider-Man is half person and half spider. He has got a red and black costume. He is very good at climbing. *Eva Karas*

My favourite film character is Bud Spencer. He is an Italian film character. In this film he and his friend fight the bad people. In the film he is a little lazy but they can never hurt him. *Patrik Zerbo*

My favourite film character is Vin Diesel in the film Fast and furious. I like him because he is so strong and smart. He is good at driving fast cars. *Jure Turk*

My favourite cartoon character is Mavis in Hotel Transylvania. Mavis is a dracula. She is funny, crazy and friendly. She's got a black cape. She can turn into a bat. *Vita Kodarin*

My favourite film character is Iron Man in the Marvel film. He is serious in fights. He can fly, shoot and protect with shield. He is a man who can transform his body in iron.
Marin Žunić

My favourite movie hero is Wonder Woman. Wonder Woman has a blue and red skirt and black hair. For defence she has a shield and a sword. Wonder Woman is brave and strong. *Gaja Briščik*

My favourite possession is Ariana Grande's perfume Sweet like candy. It was a Christmas present. It's pink and gold. It smells good. It smells like a lollipop and a chewing gum. *Mihaela Komjenović*

My favourite possession is my phone. It is blue and black. It's so cool. I play video games and watch YouTube on it. *Karin Ferluga*

My favourite objects are lego cubes. They are big, small, long and short. They are my favourite objects because I play with them many times. *Jaka Rojc*

My favourite possession is my computer. It's grey and black. I have some videogames on it. I also watch videos on it. I like it because it's so fast and great. *Jure Turk*
My favourite possession is my pencil case. It's pink, white and black. It's got one zip.
My favourite place is Koper. It's a medium sized city. In summer you can go swimming in the sea and in winter you can skate on the ice rink. Koper has got many interesting things to do. *Gaja Briščik*

My favourite possession is my laptop. You can download video games. It's grey and white. I use it to play video games. *Marin Žunić*

My favourite place is Barcelona. I love this place because there they serve the best burgers and there is the most beautiful art museum. *Alessia Bratož*

My favourite place is Rogaška Slatina in Slovenia. It has got a lot of parks. It's beautiful. They have got a lot of music concerts. From Rogaška Slatina you can drive to Jelenji Greben. *Mihaela Komjenović*

My favourite place is Koper because it is close to the sea and has a beautiful beach, beautiful parks and promenades. Koper has very good ice cream. *Đorđe Jovičić*

My favourite place is Aquacolors. It's a big water park in the north of Croatia. I go there every year with my friend Aleks. My grandpa lives in Poreč, close to the Aquacolors. There are big slides in the park. *Gaja Briščik*

My favourite place is Koper. It's a small city in the southwest of Slovenia. It's got sea. Koper's biggest attractions are Titov trg (Tito Square), Vrata Muda (Muda Gate), Vodnjak Da Ponte (Da Ponte fountain). *Lana Vasić*

Tjaša Jakac, 3. a

Mija Jurkovič, 1. a

Mia Trošt, 3. b

DEVETOŠOLCI BEREJO ...

Zmeda na vlaku

Knjiga se začne z našo glavno osebo Jero, ki opisuje svoje življenje. Njena mama jo je zapustila, ker si je želela sama potovati po svetu. Nekaj let ji je pošiljala razglednice. V tem času se je oče ponovno poročil z drugo žensko. Jerina mačeha je bila zlobna do nje in jo je jemala kot stvar, medtem ko je imela svojo hčer za angela. Hčer njene mačeha je bila zlobna do nje. Ves čas ji je dajala delati njena hišna opravila, medtem pa jo njen oče ni branil. Jera se je zaradi odsotnosti matere, zanemarjanja očeta in zlorabe s strani mačeha ter njene hčere zatekla v svet domišljije. Tako si je omislila navideznega prijatelja. To je bil njen medvedek, ki je bil v njeni domišljiji živo bitje.

Nekega dne je Jera dobila sporočilo od svoje mame, ki ji je napisala, da prihaja nazaj v Slovenijo. Mati si je poiskala stanovanje v Mariboru, medtem ko je Jera živela v Ljubljani. Jera se je dogovorila z mamo, da bi prišla k njej na obisk, vendar ni imela nikogar, ki bi jo spremljal do Maribora. Namreč, njena mačeha jo je sovražila in zato ni hotela potovati z njo, medtem ko je bil njen oče prezaposlen z delom, da bi si lahko privoščil spremljati hčerko.

Tako so se odločili, da bo Jera potovala sama. Oče jo je pripeljal na vlak, kjer jo je varnostnik posedel na svoj sedež. Vendar je Jera morala na stranišče, zato je izstopila iz vlaka. Ko je prišla nazaj na vlak, je ugotovila, da na njenem mestu sedi nek možakar, ki ga prej ni videla. Ravno tako je opazila, da je izginila njena torba. Za tatvino je sumila možkega, vendar je kmalu ugotovila, da ni nihče kriv za tatvino, saj je ona zgrešila vlak. S tem vlakom je sedaj potovala v Koper, namesto v Maribor. Ob prihodu v Koper jo je dohitel njen medvedek, ki jo je obvestil, da je zgrešila vlak. Medvedek ji je svetoval nakup vozovnice za vlak, ki bi jo odpeljal v Maribor. V vrsti za nakup vozovnic je spoznala visoko, suho, starejšo gospo z visoko kapo, ki ji je Jera pravila čarovnica, saj je lahko tudi ona slišala medvedka. Po nakupu vozovnic so se namestili v kupe, kjer je Jera zaspala. Med spanjem se ji je sanjalo o materi, kako je njena mati najlepša in najboljša mama na svetu. Sanjala je tudi, kako ji bo stekla v objem in kako njena mama poje najlepše od vseh drugih mamic. Čez nekaj časa je čarovnica zbudila Jero in ji povedala, da so prispeli. Vesela in nečakana je skočila in zgrabila medvedka ter stekla z njim iz kupeja in dol z vlaka. Kadar je prišla na peron, je zagledala svojo zaskrbljeno mamo, vendar ni stekla proti njej, tako kot se ji je prej sanjalo. Želela je videti, če jo bo njena mama prepoznala po vsem tem času.

Za to potezo se je odločila, ker je v svojem kratkem življenju izkusila veliko negativnega, od materine zapustitve, očetovega zanemarjanja in trpinčenja mačeha in njene hčerke. Na koncu si je v bistvu želela videti, ali jo sploh kdo ima rad, zato ni stekla k materi, saj si je želela, da bi v bistvu mati stekla proti njej in ji tako dokazala, da jo ima rada.

Andraž Gojkovič, 9. a

Resnica

Najbolj znana, najstarejša teorija resnice je Korespondenčna teorija, ki jo lahko razložimo kot to, da je resnica to, kar je skladno z dejstvi. Iz tega vidika je nekdo resničen oz. govori resnico samo, če pove dejanje, ki se sklada z dejstvi. Ta teorija ima seveda veliko nasprotnikov, kateri pravijo, da je pojem »korespondence« prazen ali nespameten. Težko pa je tudi povedati, kateri filozofi so se strinjali oz. podpirali to teorijo v tako abstraktnem smislu.

Seveda obstaja še mnogo drugih teorij in izrekov, ampak danes bom vse svoje misli posvetila korespondenčni teoriji. Pomembno je omeniti, da resnica ni lastnost dejstev, torej ta trditev nasprotuje korespondenčni teoriji. Sprva se to zdi zelo nenavadno, vendar moremo razumeti razliko med dejstvi in prepričanji. Dejstvo je nekaj okoliščin na svetu, medtem ko je prepričanje mnenje o teh okoliščinah. Dejstvo ne more biti niti resnično niti napačno. Prepričanje pa je lahko resnično ali napačno, ker lahko natančno opisuje svet ali pa tudi ne. V skladu s korespondenčno teorijo resnice je razlog, zakaj nekatera prepričanja označimo kot resnična, ker ustrezajo tem dejstvom o svetu. Torej trditev napisana zgoraj ne nasprotuje korespondenčni teoriji, saj ni rečeno, da morajo dejstva biti pravilna oz. resnična, da je korespondenčna teorija pravilna, temveč mora biti resnica skladna z dejstvi. Po Eubulidovem (grški filozof) mnenju nas Korespondenčna teorija pusti na cedilu, ko se soočamo z izjavami kot je »lažem«. To so izjave, ne pa dejstva, in so zato lahko resnične ali napačne. Tako, ne glede na to, kaj rečemo o resnici ali neresnici teh izjav, si takoj nasprotujemo. To ne pomeni, da je korespondenčna teorija resnice napačna ali neuporabna in, če sem popolnoma iskrena, se je težko odreči tako očitno logični ideji, da se mora resnica ujemati z realnostjo oz. dejstvi. Verjetno je pošten opis, kakšna bi resnica morala biti, vendar mogoče ni pravilen in ustrezen opis, kako resnica dejansko »deluje« v človeških misli in v različnih socialnih situacijah.

Besedilo, ki sem ga ravnokar natipkala je z mojo zgodbo (49.03.39, ki jo je napisala Neli Kodrič Filipič) povezano, zato ker se je moja zgodba nanašala na to, da je glavna junakinja hotela priti do resnice in do resničnih dejstev. To se seveda dogaja tudi v pravem življenju. Vse se vrti okoli resnice in pravih prepričanj. Za konec pa bi samo še dodala to, da se niti sami ne zavedamo, kaj je zares resnica. Sploh ne vemo, ali so prepričanja, v katera mi verjamemo, resnična oz. pravilna.

Lana Jurjavčič, 9. b

Lestev do neba

Lestev do neba me spominja na težke dogodke, kjer se na koncu vse reši. Naslov knjige me spominja na trenutke, ko mi kaj ni šlo, ampak se je na koncu izkazalo, da bo vse dobro. Sprva sem pomislil, da bi se lahko nekaj groznega zgodilo. Toda, glej ga zlomka, še zmeraj je možnost, da se ta stvar spremeni in veš, da bo vse ok. Vsem se lahko to zgodi, tudi tistim, za katere misliš, da se jim vse dobro godi. Ker nikoli ne veš, kaj se skriva v njihovih dušah-lahko je dobro, lahko je slabo. Ko preberem naslov, imam občutek, da se bo iz nečesa groznega razvilo nekaj dobrega.

Vzpenjanje po lestvi bi pomenilo, da korak za korakom pridemo bližje svojemu cilju. Ko sem prebral zgodbo, se mi je zdelo, da bom iz naslova izvedel, da se bo glavnima osebama zgodilo nekaj groznega, ampak si pomagata in rešita probleme. Naslov knjige nima dobesednega pomena, ker z lestvijo ne moremo doseči lune. Te stopnice nakazujejo na stopnice, ki vodijo do lovske opazovalnice, kjer sta se glavni osebi zblížali in zakorakali v boljši jutri. Vsi mi potrebujemo nek prostor, kjer lahko v miru razmišljamo in planiramo jutrišnji dan. Ko so najstniki finančno podprti, si mislijo, da lahko delajo kar koli, ampak na koncu morajo dojeti, da ne morejo delati, kar hočejo. Knjiga govori o najstnikih in njihovih problemih med vrstniki. Lestev do neba ima skratka zanimive vsebinske nastavke in domisleke, vendar so ti kot že rečeno ubesedeni na ne najbolj posrečen oziroma učinkovit način. Lestev do neba bi lahko pomenilo tudi, kakšni znajo biti najstniki, polni adrenalina in moči. Beseda nebo me spominja na nekaj dobrega in upanje. Naslov bi lahko sporočil, da so lahko nekateri najstniki bolj pridni, nekateri pa leni in nesramni.

Lens Ščulac Filipič, 9. a

Mladost

V knjigi **Samotni otok** prevladuje tema mladosti in ljubezni. Mladost je razvojno obdobje med otroštvom in odraslostjo. Po mojem mnenju začne od 14. leta dalje, vendar v današnjem času se to prezgodaj začne.

V večini primerov je opazno, da odraščanje začne pri dvanajstih ali trinajstih letih starosti. Pri večini ljudi je odraščanje mišljeno kot kajenje, droge, pitje alkohola ... Zame je odraščanje druženje, zabava in obdobje spoznavanja same sebe. Po navadi mi starši dovolijo ostati zunaj najkasneje do dvaindvajsetih (v poletnem času), uspelo pa mi jih je prepričati, da ostanem do triindvajsete ure. Večini mlajših starši dovolijo ostati na zabavi do treh ponoči. Vsekakor je to odločitev staršev, ampak je po mojem mnenju pretirana.

Puberteta je največji del mladosti. V knjigi, ki sem jo prebrala, je bila prikazana tako, da se glavni lik Emina spremeni psihično in fizično. Ne smemo pozabiti na še enega najpomembnejših dejavnikov mladosti, to je družba. Zelo je pomembna, vendar mora biti ustrezna zate. Tudi v knjigi je bila prikazana tema pomembnosti naše družbe. Emina je namreč pristopila v družbo, ki jo je spodbujala k pitju vina. To je zelo velika napaka, ker postane čez čas navada. Prijatelji so pravi prijatelji, če nas spodbujajo k stvarem, ki ne škodujejo in so dobre za nas. Po eni strani ne bom razumela ljudi, ki se 'važijo' s tem, da kadijo ali pijejo, ker jih to ne neredi boljše in niti bolj zanimive. Po drugi strani pa bolj razumem tiste, ki to delajo, brez da bi govorili okoli, ker je to večinoma normalna stvar, ki jo dela večina. Brez prijateljev po mojem mnenju ni mladosti.

In nazadnje, kar je pomembno, ampak ne najbolj zanimivo, je učenje za prihodnost. Tudi za to je narejena mladost, da se pripravimo na odraščanje in na to, kar želimo postati. Zelo težko in naporno si je predstavljati, kaj bomo delali, ko bomo večji. Včasih mislim na to, da je učenja

vedno preveč, da bi lahko kdo sto odstotno izkoristil mladost. Najslabši pa je občutek, ko veš, da bi lahko nekam odšel, ampak ne moreš, ker te naslednji dan čaka test ali spraševanje. Torej, mladost je najlepše obdobje, ampak moramo vedeti, kako ga uresničiti.

Mia Rupnik, 9. b

Iskanje Eve

Današnja mladina preživlja veliko časa za računalniki, na telefonih in pred televizijo. Lahko bi rekli, da smo postali asocialni in čas raje prebijemo na spletu kot zunaj na svežem zraku, v naravi in med prijatelji.

Zgodba govori o dveh najstnikih, Leonu in Evi, ki sta se spoznala preko družabnih omrežij. Dopisovala sta si že nekaj let in želja, da se vidita v živo, je bila velika. Leonov oče ni upošteval sinove želje in se je odločil, da bodo namesto po Sloveniji med poletnimi počitnicami potovali po Švedski. Leon je zaradi tega zbežal od doma in odšel v Ljubljano k Evi.

Menim, da je Leon ravnal nepremišljeno in neodgovorno, saj staršem ni povedal, kam gre in s tem jim je povzročil veliko skrbi. Na poti v Slovenijo bi se mu lahko pripetilo marsikaj. Med potjo so mu na primer ukradli denarnico, telefon in voznica tovornega vozila ga je nadlegovala. Lahko pa bi se zgodilo tudi kaj hujšega. Med plovbo v majhnem čolničku bi ga valovi lahko prevrnili in zgodba bi se končala tragično.

Leon je pogumen fant, saj ga ni bilo strah iti na pot čisto sam v tujo deželo, samo zato da bi končno srečal Evo.

Mladi veliko časa preživljamo za računalniki, vendar ne smemo pozabiti da so najpomembnejše vrednote v življenju družina, prijateljstvo in ljubezen.

Maj Krivec, 9. a

Krvavi tekač

Roman je napisal James Riordan, ki je večkrat nagradjeni ruski pisatelj in novinar. Krvavi tekač je roman o prvem temnopoltem maratonskem tekaču, ki je na olimpijskih igrah zastopal Južno Afriko, kjer se zgodba tudi dogaja. Samuelovi starši in sestra umrejo v krvavem pokolu. Njegova brata se želita maščevati in se pridružita oboroženemu gibanju proti apartheidu. Samuel pa se odloči, da se bo proti rasnim predsodkom boril po svoje – kot tekač. Kljub vsemu – od revnega otroštva do življenja v rezervatu, od dela v rudniku zlata do tekmovanja za zlato medaljo – se osredotoči na dolgi, težki tek do svobode.

Ko je bil dovolj star, si je našel dobro ženo, s katero je imel dva otroka. Odšel je na delo v rudnik, kjer je delal tri leta, vse do nekega dogodka, ki je spremenil Samuelovo življenje. Leta 1990 so po dolgem boju z belci iz zapora izpustili vse politične zapornike, med njimi tudi temnopoltega vodjo Nelsona Mandelo. Samuel se je skupaj z vsemi drugimi v pisarni rudnika stiskal okrog majhnega televizorja, ko je visok, vitek, sivolas moški v lepi sivi obleki zakorakal skozi vrata zapora. Pri tem delu knjige sem se precej razveselil, saj mi rasistični dogodki in

apartheid nikoli niso bili všeč. Ne morem si predstavljati, kaj si mislijo tisti ljudje, ki se jim kaj takega dogaja.

Samuel se je s svojim prijateljem včlanil v tekaški klub. Sprva sta tekla sama. Čez nekaj časa pa sta se začela udeleževati tekmovanj. Samuel je na svojem prvem tekmovanju tudi prvič tekkel v tekaških supergah. To je bil zanj čisto nov občutek. Samuel ni bil prav dober, sčasoma pa je pridobil izkušnje in bil zmeraj boljši. V knjigi nisem povsem razumel, zakaj se je hotel proti rasnemu gibanju apartheid boriti s tem, da je začel teči. Samuel je imel tek rad že od mladosti. Ko je še živel pri stricu, je oboževal teči po travniku. Sčasoma sem razumel, kako dober je Samuel postal v teku.

Po tem dogodku se je zgodilo, da je šel tekmovat na maraton, katerega bi si vsi zapomnili. Na začetku maratona je imel problem z ritmom, kasneje pa je dobil svoj ritem in začel dohitevati nasprotnike, enega za drugim je prehitel. Ko se je bližal cilju, je porabil vso svojo energijo, da je pritekkel do cilja. Na cilj je prišel prvi in zelo izčrpan. Na koncu se je Samuel uvrstil tudi na olimpijske igre in tam zmagal v znak svobode črncev.

Matej Marinšek, 9. b

Strah

Malo čustev ima takšen vpliv na naše obnašanje in počutje kot strah. Seveda se nam strahu ni potrebno učiti, to čustvo nam je prirojeno. Najbolj učinkovito se nalezemo strahu s posnemanjem in opazovanjem obnašanja drugih. Strah je emocionalna osnova tesnobe, anksioznosti, ki je skupni imenovalc vseh čustvenih in tudi razpoloženskih motenj.

Problem človeka je, da ne reagira s strahom in tesnobo le na dejanske nevarnosti, ampak na pričakovane in namišljene nevarnosti in neugodnosti, tudi takšne, ki se morda nikoli ne bodo zgodile. Pomembno je tudi, da razlikujemo med strahom in tesnobo, saj strah je pogosto povezan z določenimi vedenji bega in izogibanja, tesnoba pa je posledica groženj, ki jih občutimo kot neizogibne in za katere se nam zdi, da jih ne moremo nadzirati.

Dim Zupan je v knjigi **Bela noč v Črni vasi** opisal dogodek o tem, kako se je devetletni Tomi spopadel s strahom zaradi nenavadnih in nerazložljivih dogajanj v hiši ter vasi, v kateri so živeli. Ali se je s strahom lahko spopasti? Pisatelj je opisal tudi to, da če se želimo spopasti s strahom, sta vsekakor potrebna pogum in samozavest.

Strah je lahko tudi takojšnji odziv na trenutno dogajanje. Pisatelj nam je v zgodbi predstavil, kako večina ljudi odreagira na neprijetno dogajanje, saj je strah lahko posledica paničarjenja in stresa. Ampak, ali vsi doživljamo strah na enak način? Pisatelj nam je najverjetneje želel opisati, kako on doživlja strah in kako se je najboljše spopasti z njim, saj panika in izogibanje vsem stvarem, ki nas pripeljejo do strahu, zagotovo nista pravilni rešitvi.

Razlikovati pa moramo tudi med lažjim strahom in fobijami. Veliko ljudi se npr. boji višine, a jih ta strah ne ovira v normalnem funkcioniranju. Šele ko ta strah postane tako intenziven, da

človeka onemogoča pri delu in različnih aktivnostih, ki jih je prej normalno opravljal, lahko govorimo o fobiji, kar je pisatelj v zgodbi opisal kot fobijo pred temnimi prostori.

Večina ljudi vidi strah kot nekaj zelo slabega in zelo neprijetnega, vendar se ljudje zelo redko odločijo za spopad s strahom, saj ne vedo, kam vodijo posledice.

Je ignoriranje strahu res boljše kot spopadanje z njim, tudi če so lahko posledice slabe in neprijetne?

Julija Ferluga, 9. b

Ločitev staršev

Ločitev staršev je nekaj vsakodnevnega in pogostega in s čimer se spopada veliko otrok. Ločitev je težka preizkušnja v življenju otroka. To je naporno in stresno obdobje, saj se marsikaj spremeni v njegovem toku življenja. Globoko zamaje otrokove temelje, na katerih je bilo do sedaj postavljeno njegovo življenje. V njem se naseli občutek razdvojenosti. Bolečina se vtisne v spomin, zato ji pravimo relacijska travma. Prepirl med staršema pomeni konflikt celotne otrokove notranjosti. Stiska, bolečina, sram, izguba, žalost, jeza ... mešanica čustev in občutkov, ki jih otrok ob tem doživlja. Otrok je ob tem čustveno prizadet in je v tem procesu žrtev, ki je lahko neslišana in nerazumljena. Mnoge raziskave kažejo, da otroci zaradi ločitve staršev trpijo tako kratkoročno (hujše in očitnejše težave) kot tudi dolgoročno. Težko razumejo vzroke za razpad družine. Predšolski otrok ne more realno oceniti dogajanja v družini, motivov in vzrokov. Otrok je zelo močno odvisen od svojih staršev, razmere v družini si razlaga po svoje, pogosto v povezavi s seboj (čuti se na primer kriv za prepirl med staršema). Anna Woltz je v svoji knjigi **Mavec** dobro predstavila spopadanje dveh hčerk, dvanajstletnice Fic in devetletnice Brine, z ločitvijo svojih staršev. Nad ločitvijo nista pozitivno presenečeni, na živce jima gre seljenje vsak teden iz ene hiše v drugo, k mami in nato še k očetu, obe sta žalostni in jezni, ker zdaj ne bodo več vsi štirje skupaj kot ena družina. Kaj je avtorica knjige želela s to temo povedati oziroma sporočiti bralcem? Snov za knjigo je črpala iz vsakdanjega življenja. Predvidevam, da je bralcem želela sporočiti, kako se otroci počutijo ob ločitvi staršev. Anna se je večinoma vživela v vlogo Fic, pri tem pa je pripovedovala, kako Fic dojema ločitev svojih staršev, kakšni so njeni občutki, kaj si želi, kaj si misli o novem načinu življenja, kako jo je ločitev prizadela. Eden izmed občutkov, ki jih čuti Fic, je tudi jeza na svojo mamo, saj je bila mama večinoma kriva za ločitev. To nam pove, da lahko otrok ob ločitvi svojih staršev zasovraži enega od staršev oziroma ima enega starša raje kot drugega. Večina otrok ločitev svojih staršev dojema kot nekaj žalostnega in slabega, ampak, ali bi lahko nekateri otroci dojemali in gledali na to kot nekaj dobrega? Otroci bi na ločitev svojih staršev mogoče lahko gledali kot na nekaj dobrega. Lahko bi bili veseli, da je pogostega prepirljanja konec in bosta v hiši večja tišina in mir. Kakšne so otrokove skrbi ob ločitvi staršev? Otroke lahko ob ločitvi svojih staršev skrbi marsikaj. Lahko skrbijo, kaj bo s financami, ali bodo starša, ki je odšel, še kdaj videli, kakšno bo življenje brez enega starša ... Kaj bi lahko starša v družini

naredila za boljše odnose in preprečitev ločitve, s tem pa tudi omogočila otroku normalno življenje?

Brina Erjavec, 9.b

Loverboy

Zgodba je izjemen napotek današnjim mladim, da ne bi zašli v temo izginulih in nikoli najdenih. Opisana je slepa ljubezen najstnice s starejšim moškim, ki jo ponižuje, žali in izkorišča njeno naklonjenost.

Roman že na začetku opozori na nevarnost trgovanja z ljudmi, ko opisuje pot, ki ne vodi v Portorož, ampak v sosednjo državo Italijo. Ko je prišel ponjo in ji izročil vrtnico, je bilo vse videti popolno. Denis je bil že nekoliko nervozen in jo je hotel čimprej pripeljati trgovcu Marku, zato je zelo hitro vozil. Anja ga je opozorila in jo je kar preslišal. Opazil sem, da se strah stopnjuje. Ko pa je rekla, naj ustavi, je vozil še hitreje in njegov pogled je postal grd in zelo resen. Anja pa je še vedno mislila, da se bo spremenil in mu hotela dati še eno priložnost. Ko pa je videla, da ni več poti nazaj, je poslala bratu Petru sporočilo in mu tako nakazala nevarnost. Tu se je videla izredna bratovska navezanost na sestro. Peter je takoj javil policiji in staršem, saj je začutil, da gre zares. Čutil je, da je sestra v resnih težavah. Čeprav je bila zelo svojeglava, je še vedno najbolj zaupala svojemu bratu. Šele ko ji je Denis pokazal pištolo, je končno spoznala, da mu ne more več zaupati. To je vse kaj drugega kot pa ljubezen. Anja ne prepozna znamenj, ki naravnost vpijejo, da je nekaj zelo narobe. Loverboy, z izmišljenim imenom Denis, je moški, ki je del kriminalne združbe in je zelo nevaren. Plačan je za to, da zapeljuje mlada dekleta, ki jih potem proda trgovcem z ljudmi. Pri svojem delu si vzame čas in Anjo oddalji od prijateljev in domačih ter z njo manipulira. Ima veliko denarja in nič ne dela. Življenjski stil mu dopušča precej aktivnosti in nobene odgovornosti. Dekleta prepriča tako, da mu popolnoma zaupajo in jih potem odpelje večinoma v tujino. Tudi ona je bila del te zgodbe. Naenkrat ji je bilo vseeno za tiste fotografije, četudi bi jih dal na splet. Tudi za to, da bi starši vse to izvedeli, ji je bilo vseeno. Šele takrat je ugotovila, da je ogroženo njeno življenje. Roman je namenjen temu, da opozarja na nevarnosti trgovanja z ljudmi. Njihova naloga je, da človeka preslepijo, ga zlorabijo in prodajo za različne namene ter tako služijo veliko denarja. Velikokrat se to zgodi, ko je že prepozno. Anja pa je imela srečo, da jo je nova tehnologija rešila pravočasno.

Roko Brkljača, 9. b

Loverboy

Zgodba v mladinskem romanu Loverboy se prične v času šolskih počitnic. Lara, Anja in Peter so zaključili 9. razred. Čakajo jih dolge počitnice pred začetkom srednje šole. Med poletnimi počitnicami se zabavajo na bazenu, kjer Anja spozna Denisa. Denis ji je takoj zelo všeč. Čeprav jo Peter in Lara opozarjata, ne opazi Denisovega nenavadnega obnašanja. Denis pravi, da je študent. Izpitov pa nima. Vozi zelo drag avto in živi v svojem stanovanju, čeprav nima službe.

Pravi, da ima 22 let in ga starostna razlika med njima ne moti. Peter in Lara ugotovita, da je nekaj narobe, a ju Anja noče poslušati. Kasneje v zgodbi Anja ugotovi, da bi ju morala poslušati, a je že prepozno. Denisu Anja ni dejansko všeč, z njo se dobiva, ker jo hoče prodati v Italijo.

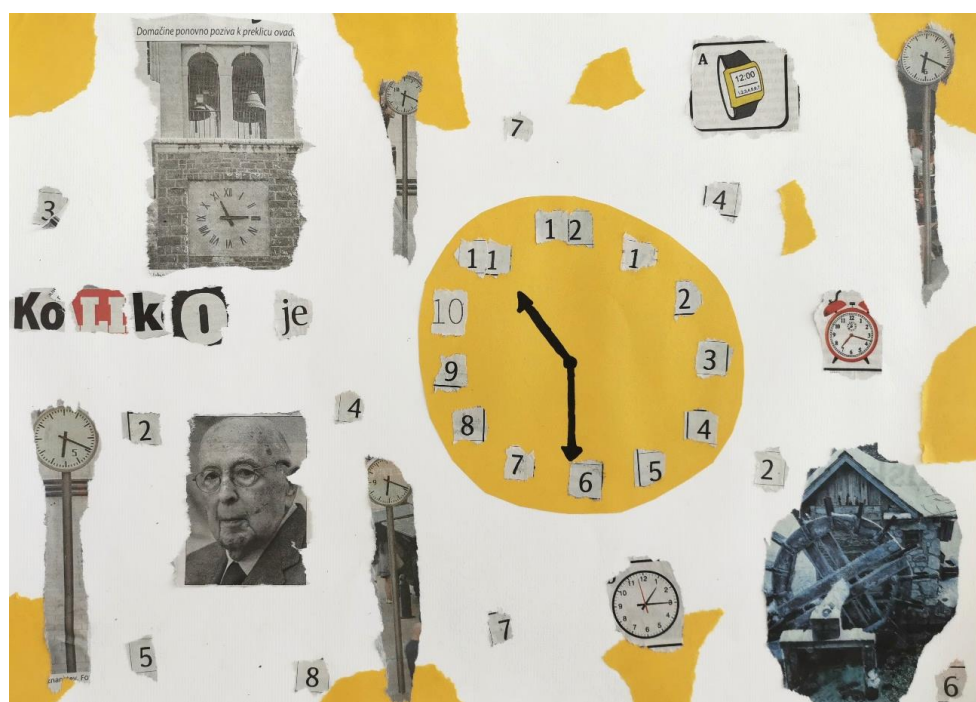
Trgovci z ljudmi prodajajo mlada dekleta, ker zanje dobijo veliko denarja. Ena od strategij, ki jo uporabljajo moški, ki iščejo dekleta, so prijaznost, denar in dober izgled, temu pravijo *loverboy*. Nekateri trgovci z ljudmi delujejo samostojno, večina je del mednarodno organiziranega kriminala, ki obvladuje vse faze od iskanja žrtve do transporta in prodaje. Združbo običajno sestavljajo lokalni trgovci, ki pridobijo žrtve, in trgovci z ljudmi v tujini, ki te žrtve potem izkoriščajo. Trgovci na obeh straneh so običajno državljani držav v katerih delujejo.

Trgovina z ljudmi je trgovina z ženskami in otroki z namenom spolne zlorabe in izkoriščanja. Vendar je trgovanje z ljudmi poleg tega namenjeno tudi potrebam novodobnega suženjstva, izkoriščanja delovne sile, beračenja, trgovini z organi in podobno. Preprodajalci svoje žrtve ustrahujejo z orožjem, jim odvzamejo dokumente in jih poškodujejo.

Trgovina z ljudmi je nekaj, kar se dogaja povsod. To se dogaja tudi v Sloveniji, čeprav tega ne bi pričakovali glede na našo razvitost, socialne delavce in majhnost države.

Iz tako hudih težav nas lahko reši nekaj zelo preprostega. Ko se kam odpravljamo, nekemu, ki mu zaupamo, povemo kam gremo. In če situacija postane nevarna, to čim prej sporočimo. Če nimamo staršev ali prijateljev, ki bi nam pomagali, se obrnemo na policijo. Stvari, ki jih skrivamo pred starši, nas po navadi pripeljejo v težave. Na koncu pa so starši tisti, ki nam največkrat lahko pomagajo iz težav.

Timotej Ruj Žigon, 9. a

Lara Učeničnik in Brina Erjavec, 9. b

»TARTINI V MOJIH OČEH«

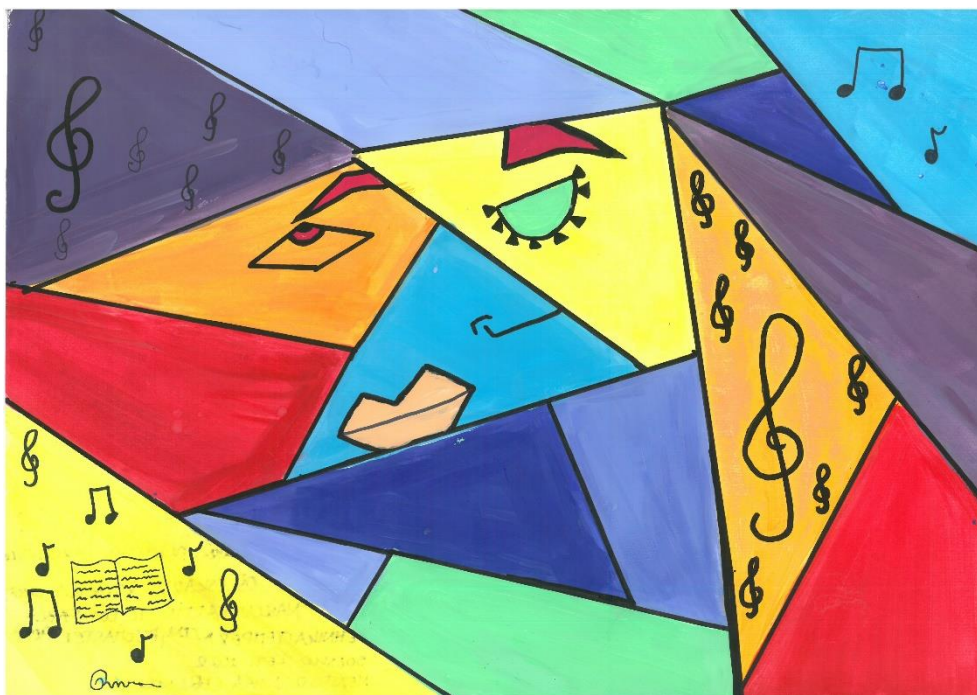
V Tartinijevem letu (aprila smo obeležili 330 let rojstva tega izjemnega skladatelja in virtuoz) so učenci ustvarjali upodobitev skladatelja v različnih tehnikah. S svojimi deli so sodelovali na likovni razstavi v galeriji Hermana Pečariča v Piranu.

Sofie Vižintin in Živa Agapito, 7. b

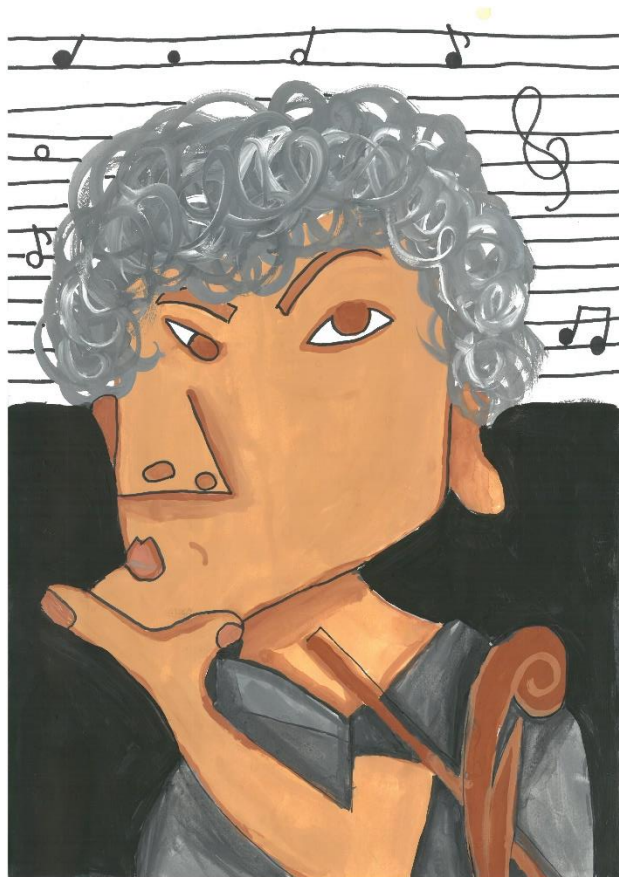
Lana Gomizelj, 7. b

Roberta Nikolovska, 7. b

Aljoša Križman, 7. b

Hana Doltar, 7. b

Julija Žnidaršič, 7. a

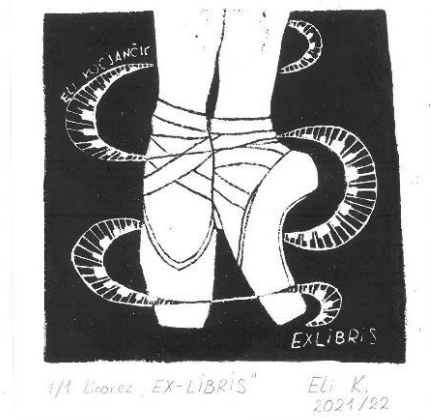
Lara Kea Čok, 7. a

Tai Norbedo, 9. b

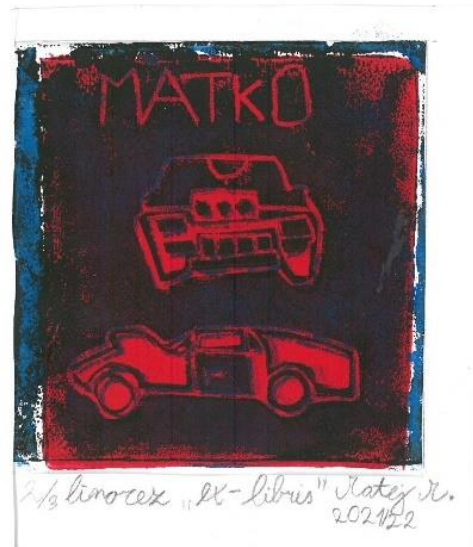
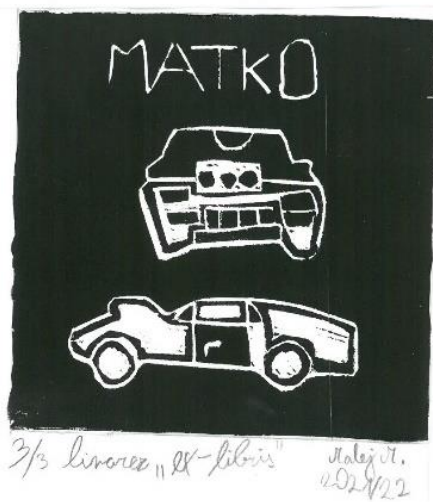
Tristan Štravs, 9. a

Eli Kocjančič 9. a

Lili Natek, 7. a

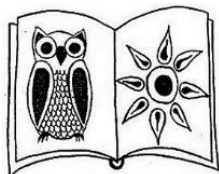
Matej Marinšek, 9. b

Jaz, Pablo Picasso / Lucija Bucaj, 7. a

BRSTIČI: literarno-likovno glasilo

Osnovne šole Oskarja Kovačiča Škofije

Zbrali in uredili: Vesna Grlica, Ina Jurinčič, Sara Grzetič,

Oblikovala: Valentina Baričič

Tisk: Artpro d.o.o.

Škofije, junij 2022

